

Bruxelles, 7 decembrie 2023
(OR. en)

16521/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0081(COD)**

**COMPET 1247
IND 680
MI 1104
BETREG 40
DIGIT 294
ECOFIN 1347
EDUC 474
ENER 684
POLCOM 306
RECH 549
CODEC 2436**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	16056/23
Nr. doc. Csie:	7613/23 + ADD1
Subiect:	Propunere de regulament de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de produse bazate pe tehnologie „zero net” (Regulamentul privind industria „zero net”) - <i>Rezultatul lucrărilor</i>

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul abordării generale cu privire la propunerea sus-menționată, aprobat de Consiliul „Competitivitate” în cadrul reuniunii sale din 7 decembrie 2023.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de produse bazate pe tehnologie „zero net” (Regulamentul privind industria „zero net”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 și articolul 192 alineatul (1), coroborate cu articolele 16-18 din prezentul regulament,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Transformarea în direcția reducerii la zero a emisiilor nete generează deja schimbări industriale, economice și geopolitice uriașe la nivel mondial, care vor deveni tot mai pronunțate pe măsură ce lumea înregistrează progrese în eforturile de decarbonizare.

¹ JO C 349, 29.9.2023, p. 179.

² JO C 2023/254, 26.10.2023.

- (1a) Având în vedere complexitatea și caracterul transnațional al tehnologiilor „zero net”, măsurile naționale necoordonate de asigurare a accesului la aceste tehnologii ar avea un potențial ridicat de denaturare a concurenței și de fragmentare a pieței unice. Acțiunile necoordonate ale statelor membre pot duce la impunerea unor reglementări divergente pentru operatorii de pe piață, la furnizarea de niveluri diferite de acces la aprovizionarea cu tehnologii „zero net” de la un stat membru la altul, inclusiv prin furnizarea de niveluri diferite de sprijin pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, la furnizarea de norme divergente și de forme necoordonate de achiziții publice, la procese și durate divergente în ceea ce privește procedurile de acordare a autorizațiilor, ceea ce ar conduce la obstacole în calea comerțului transfrontalier dintre statele membre, împiedicând astfel buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, pentru a garanta funcționarea pieței unice, este necesară crearea unui cadru juridic comun al Uniunii pentru a aborda în mod colectiv această provocare majoră prin creșterea rezilienței și a securității aprovizionării Uniunii în domeniul tehnologiilor „zero net”.

- (1b) Totodată, Uniunea s-a angajat să accelereze procesul de decarbonizare a economiei sale și să implementeze surse regenerabile de energie pentru atingerea obiectivului ambițios de neutralitate climatică sau zero emisii nete (emisii după deducerea absorbțiilor) până în 2050. Acest obiectiv se află în centrul Pactului verde european și al Strategiei industriale actualizate a UE și este în concordanță cu angajamentul Uniunii față de acțiunile climatice la nivel mondial în temeiul Acordului de la Paris³. Pentru atingerea obiectivului neutralității climatice, Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ stabilește un obiectiv climatic obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990. Pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55”⁵ propus are ca scop realizarea obiectivului climatic al Uniunii pentru 2030 și revizuieste și actualizează legislația Uniunii în acest sens.
- (1c) În plus, Comunicarea privind un Plan industrial al Pactului verde pentru era cu zero emisii nete⁶ stabilește o abordare cuprinzătoare pentru a sprijini extinderea tehnologiilor energetice curate pe baza a patru piloni. Primul pilon vizează crearea unui mediu de reglementare care să simplifice și să raționalizeze autorizarea de noi situri de producție și asamblare a tehnologiilor „zero net”, urmărind totodată să faciliteze extinderea industriei „zero net” a Uniunii. Al doilea pilon al planului constă în stimularea atât a investițiilor în producția de tehnologie „zero net”, cât și a finanțării acestei producții. Al treilea pilon se referă la dezvoltarea competențelor necesare pentru realizarea tranziției și creșterea numărului de lucrători calificați în sectorul tehnologiilor energetice curate. Al patrulea pilon se axează pe comerț și pe diversificarea lanțului de aprovizionare cu materii prime critice. Aceasta include crearea unui club pentru materiile prime critice, colaborarea cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a consolida împreună lanțurile de aprovizionare și diversificarea surselor de aprovizionare pentru factorii de producție critici.

³ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

⁴ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. „Pregătiți pentru 55”: îndeplinirea obiectivului climatic al UE pentru 2030 pe calea spre atingerea obiectivului de neutralitate climatică. COM(2021) 550, 14.7.2021.

⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Un Plan industrial al Pactului verde pentru era cu zero emisii nete, COM(2023) 62 final, 1.2.2023.

- (2) Piața unică oferă mediul adecvat pentru asigurarea accesului transfrontalier, la scara și ritmul necesare, la tehnologiile esențiale pentru atingerea obiectivului ambițios în materie de climă și energie al Uniunii. Calea către zero emisii nete se traduce prin oportunități importante de extindere a industriei „zero net” a Uniunii, valorificând forța pieței unice, prin promovarea investițiilor în tehnologii, permițând decarbonizarea sectoarelor noastre economice, de la aprovizionarea cu energie până la transporturi, construcții și industrie. O industrie „zero net” puternică în Uniunea Europeană poate contribui în mod semnificativ la atingerea în mod eficace a obiectivelor acesteia în materie de climă și energie, precum și la sprijinirea altor obiective ale Pactului verde, protejând și creând în același timp locuri de muncă de calitate și generând creștere economică.
- (7) Pentru a îndeplini obiectivele în materie de climă și energie pentru 2030, eficiența energetică trebuie tratată cu prioritate. Economisirea energiei este cea mai puțin costisitoare, mai sigură și mai curată modalitate de îndeplinire a acestor obiective. „Eficiența energetică înainte de toate” este un principiu general al politicii energetice a UE și este important atât în ceea ce privește aplicarea sa practică în deciziile de politică, cât și în cele de investiții. Prin urmare, este esențială creșterea capacității Uniunii de producție a tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic, cum ar fi pompele de căldură, încălzirea și răcirea centralizată și tehnologiile pentru rețele inteligente, care contribuie la reducerea și controlul consumului de energie în UE.

- (8) Obiectivele de decarbonizare ale Uniunii, securitatea aprovizionării cu energie, digitalizarea sistemului energetic și electrificarea cererii, de exemplu în domeniul mobilității și în ceea ce privește nevoia de puncte de reîncărcare mai numeroase și mai rapide, necesită o extindere enormă a rețelelor electrice în Uniunea Europeană, atât la nivel de transport, cât și la nivel de distribuție. La nivel de transport, sunt necesare, printre altele, sisteme de înaltă tensiune în curent continuu (HVDC) pentru conectarea energiilor din surse regenerabile offshore; în timp ce, la nivel de distribuție, conectarea furnizorilor de energie electrică și gestionarea flexibilității pe partea cererii se bazează pe investiții în tehnologii de rețea inovatoare, cum ar fi încărcarea inteligentă a vehiculelor electrice (EVSC), sisteme de automatizare industrială și pentru clădiri eficiente din punct de vedere energetic și controale inteligente, infrastructura avansată de contorizare (AMI) și sisteme de gestionare a energiei la domiciliu (HEMS). Rețeaua electrică trebuie să interacționeze cu un număr mare de actori sau dispozitive pe baza unui nivel detaliat de observabilitate și, prin urmare, de disponibilitate a datelor, pentru a asigura flexibilitate, încărcarea inteligentă și clădiri inteligente cu rețele electrice inteligente care să permită răspunsul la cerere din partea consumatorilor și adoptarea surselor regenerabile de energie. Conectarea tehnologiilor „zero net” la rețeaua Uniunii Europene necesită o creștere substanțială a capacităților de producție pentru rețelele electrice în ceea ce privește, de exemplu, cablurile offshore și onshore, stațiile electrice și transformatoarele.
- (9) Prin urmare, sunt necesare eforturi de politică suplimentare pentru a îmbunătăți condițiile de piață pentru tehnologiile care sunt disponibile pe piață, precum și securitatea aprovizionării pentru tehnologiile „zero net” și lanțurile lor de aprovizionare, având totodată un bun potențial de extindere rapidă în vederea sprijinirii obiectivului climatic al Uniunii pentru 2030, pentru a reduce fragmentarea pieței și pentru a proteja sau a consolida reziliența și competitivitatea generală a sistemului energetic al Uniunii. Aceste eforturi vizează inclusiv accesul la o sursă sigură și durabilă de combustibili de cea mai bună clasă, astfel cum se descrie în considerentul 8 din Regulamentul delegat (UE) 2022/1214 al Comisiei.

- (10) Pentru atingerea obiectivelor stabilite pentru 2030, este necesar să se pună un accent deosebit pe unele tehnologii „zero net” care sunt considerate strategice, ținând cont, de asemenea, de contribuția lor semnificativă la traiectoria către zero emisii nete până în 2050. Aceste tehnologii strategice „zero net” joacă un rol esențial în autonomia strategică deschisă a Uniunii, asigurând accesul cetățenilor la energie curată, la prețuri accesibile și sigură. Având în vedere rolul lor, aceste tehnologii ar trebui să beneficieze de proceduri de autorizare simplificate și eficiente, de statutul de tehnologii de cea mai mare importanță națională posibilă în temeiul dreptului intern și de sprijin suplimentar pentru atragerea de investiții, respectând totodată obligațiile care li se aplică la nivelul UE și la nivel internațional în temeiul directivelor privind natura și al Convenției de la Aarhus. Tehnologiile strategice „zero net” ar trebui să fie disponibile pe piață, să aibă un bun potențial de extindere rapidă și cel puțin nivelul 8 de maturitate tehnologică. Aceste tehnologii ar trebui să consolideze securitatea lanțurilor de aprovizionare din Uniune, contribuind în același timp la obiectivele de decarbonizare ale Uniunii și îmbunătățind funcționarea pieței unice.
- (10a) Lista tehnologiilor strategice „zero net” include, de asemenea, tehnologii pe care nu toate statele membre le acceptă ca sursă de energie curată și sigură. Acest lucru este în concordanță cu dreptul lor de a alege între diferite surse de energie și de a stabili structura generală a aprovizionării lor cu energie, precum și politica lor industrială. Pentru a proteja aceste drepturi, lista tehnologiilor strategice nu aduce atingere alocării de fonduri în temeiul actualului cadru financiar multianual 2021-2027, în special în ceea ce privește eligibilitatea alocării și criteriile de atribuire aferente tehnologiilor energetice din fondurile Uniunii, inclusiv cele finanțate prin certificate ETS sau prin sprijin din partea BEI. De asemenea, un stat membru nu ar trebui să fie obligat să recunoască drept strategice proiectele care sprijină un lanț valoric pentru o tehnologie pe care statul membru în cauză nu o acceptă ca parte a mixului său energetic.
- (11) Pentru a asigura reziliența viitorului sistem energetic al Uniunii, această extindere ar trebui să aibă loc de-a lungul întregului lanț de aprovizionare al tehnologiilor în cauză, în deplină coerență și complementaritate cu [Actul privind materiile prime critice] și cu Actul privind cipurile.

- (11-b) Prezentul regulament ar trebui să completeze [Actul privind materiile prime critice] punând accentul pe producția de tehnologii „zero net” în ceea ce privește produsele finite, componentele-cheie și mașinile specifice utilizate pentru producerea acestora. [Actul privind materiile prime critice] se axează, în schimb, pe partea din amonte a lanțului de aprovizionare, în special pe materiile prime critice, precum și pe extracția, prelucrarea și reciclarea acestora. Acestea sunt indispensabile pentru o gamă largă de sectoare strategice, inclusiv industria „zero net”, industria digitală, industria aerospațială și sectorul apărării. Urmând aceeași logică de promovare a unor argumente economice, de modernizare și de furnizare a competențelor adecvate, precum și de sprijinire a investițiilor, prezentul regulament și [Actul privind materiile prime critice] acționează împreună pentru a crea sinergii de sprijin în materie de reglementare de-a lungul întregului lanț de aprovizionare al producției de tehnologie „zero net” din Uniune. Prezentul regulament clarifică faptul că acoperă, de asemenea, materialele prelucrate care reprezintă o componentă esențială a tehnologiilor „zero net”, cu excepția materiilor prime critice care intră sub incidența [Actului privind materiile prime critice].
- (11-a) Produsele finite și componentele specifice care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net” sunt enumerate în anexa X în mod neexhaustiv, acestea incluzând produsele finite și componentele acestora care sunt produse și comercializate de o întreprindere, inclusiv materialele prelucrate, dar excluzând materiile prime care fac obiectul [Actului privind materiile prime critice]. În cazul instalațiilor de producție integrată care acoperă producția de materiale care intră atât sub incidența [Actului privind materiile prime critice], cât și a prezentului regulament, produsul finit al instalațiilor ar trebui să fie cel care determină actul sub incidența căruia intră instalațiile respective. Componentele specifice și mașinile specifice care nu sunt incluse în anexa X pot totuși intra în domeniul de aplicare al prezentului regulament în cazurile în care, pe baza dovezilor furnizate unei autorități naționale competente, inițiatorul proiectului poate dovedi, de exemplu prin studii de piață sau acorduri de preluare, că componentele specifice sau mașinile specifice sunt utilizate în principal pentru producția de tehnologii „zero net”, cu excepția materiilor prime critice care intră sub incidența Actului privind materiile prime critice.

(11a) Pentru a se aborda aspectele legate de securitatea aprovizionării și a se aduce totodată o contribuție la sprijinirea rezilienței sistemului energetic al Uniunii și a eforturilor de decarbonizare și modernizare ale acesteia, este necesară o sporire a capacității de producție de tehnologii „zero net” în Uniune. Uniunea trebuie să se asigure că mediul de reglementare destinat producătorilor de tehnologii solare fotovoltaice din Uniune le permite acestora să își consolideze avantajul concurențial și să îmbunătățească perspectivele legate de securitatea aprovizionării, prin stabilirea obiectivului de atingere a unei capacități operaționale de producție de energie solară fotovoltaică de cel puțin 30 GW până în 2030 de-a lungul întregului lanț valoric al energiei solare fotovoltaice, în concordanță cu obiectivele stabilite în cadrul Alianței europene a industriei energiei solare fotovoltaice, astfel cum se susține în Strategia UE pentru energia solară⁷. Uniunea trebuie să se asigure că mediul de reglementare destinat producătorilor de tehnologii eoliene și de pompe de căldură din Uniune le permite acestora să își consolideze avantajul concurențial și să își mențină cotele de piață actuale sau să le crească pe parcursul acestui deceniu, în conformitate cu proiecțiile Uniunii legate de implementarea tehnologiilor pentru îndeplinirea obiectivelor sale în materie de energie și climă pentru 2030⁸. Aceasta înseamnă o capacitate de producție a Uniunii de cel puțin 36 GW pentru energia eoliană și de cel puțin 31 GW pentru pompele de căldură în 2030. Producătorii de baterii și electrolizoare din Uniune trebuie să identifice un mediu de reglementare care să le permită să își consolideze poziția de lider tehnologic și să contribuie activ la modelarea acestor piețe. În ceea ce privește tehnologiile bateriilor, acest lucru ar însemna contribuția la obiectivele Alianței europene pentru baterii și ca aproape 90 % din cererea anuală de baterii din UE să fie satisfăcută de producătorii de baterii din Uniune, ceea ce s-ar traduce printr-o capacitate de producție a Uniunii de cel puțin 550 GWh în 2030. Pentru producătorii de electrolizoare din UE, planul REPowerEU stabilește ca obiectiv de atins până în 2030 o capacitate de 10 milioane de tone de hidrogen din surse regenerabile produs intern și de 10 milioane de tone provenit din importuri.

⁷ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia UE pentru energia solară, SWD(2022) 148 final, 18.5.2022.

⁸ În conformitate cu obiectivele REPowerEU stabilite în Planul REPowerEU, COM(2022) 230 final, și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei „Punerea în aplicare a planului de acțiune REPowerEU: nevoile de investiții, acceleratorul de hidrogen și atingerea obiectivelor privind biometanul”, care însoțește documentul: Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – REPowerEU Plan, SWD(2022) 230 final, 18.5.2022.

Pentru ca poziția de lider tehnologic a UE să se traducă printr-o poziție de lider comercial, astfel cum se susține în Declarația comună privind electrolizoarele a Comisiei și a Alianței europene pentru hidrogen curat, producătorilor de electrolizoare din UE ar trebui să li se ofere posibilitatea de a-și spori și mai mult capacitatea, pentru a ajunge la o capacitate totală a electrolizoarelor instalate de cel puțin 100 GW de hidrogen până în 2030.

Producătorii de combustibili de aviație și maritimi din Uniune trebuie să continue să dezvolte și să producă combustibili alternativi durabili, precum și să mărească ponderea acestora pentru a contribui în mod semnificativ la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) din sectorul transporturilor cu 90 % în 2050, precum și pentru a îndeplini obligațiile stabilite în [Regulamentul ReFuelEU în domeniul aviației/Regulamentul privind inițiativa FuelEU în domeniul maritim]. Acest lucru este, de asemenea, puternic sprijinit de Alianța industrială pentru lanțul valoric al combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Uniunea trebuie să se asigure că mediul de reglementare și cadrul de sprijin pentru producătorii de tehnologii legate de combustibilii alternativi durabili destinați sectoarelor aviatice și maritime le permit acestora să își sporească capacitățile de producție de-a lungul întregului lanț valoric al combustibililor, de la colectarea și aprovizionarea cu materii prime până la amestec, inclusiv capacitățile de conversie și de rafinare.

- (11b) Luând în considerare aceste obiective împreună și faptul că, pentru anumite elemente ale lanțului de aprovizionare (cum ar fi invertoarele, precum și celulele solare, plachetele și lingourile pentru energia solară fotovoltaică sau catozii și anozii pentru baterii), capacitatea de producție a Uniunii este scăzută. Pentru a se contribui la abordarea preocupărilor referitoare la dependența de importuri și la vulnerabilitatea față de acestea și pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie, se propune o valoare de referință globală pentru producerea de produse tehnologice strategice „zero net” în Uniunea Europeană, urmărindu-se în același timp o valoare de referință similară pentru tehnologiile „zero net”. Capacitatea de producție anuală a Uniunii în ceea ce privește tehnologiile „zero net” ar trebui să urmărească să se apropie sau să atingă o valoare de referință anuală globală de cel puțin 40 % din nevoile anuale de implementare până în 2030 pentru tehnologiile strategice „zero net” luate în considerare în ansamblu.

- (11d) În același timp, produsele bazate pe tehnologie „zero net” vor contribui la reziliența și securitatea aprovizionării cu energie curată a Uniunii. Securitatea aprovizionării cu energie curată este o condiție prealabilă pentru dezvoltarea economică, precum și pentru ordinea publică și securitate. Produsele bazate pe tehnologie „zero net” vor aduce beneficii și altor sectoare economice importante din punct de vedere strategic, cum ar fi agricultura și producția de alimente, prin asigurarea accesului la energie curată și la mașini la prețuri competitive, contribuind astfel în mod durabil la securitatea alimentară a UE și la asigurarea unei piețe de desfacere tot mai extinse pentru alternativele de origine biologică prin intermediul economiei circulare. În mod similar, realizarea obiectivelor climatice ambițioase ale Uniunii va genera atât creștere economică, cât și bunăstare socială.
- (11e) Pentru a-și menține competitivitatea și a-și reduce actualele dependențe strategice de importuri în ceea ce privește produsele esențiale bazate pe tehnologie „zero net” și lanțurile de aprovizionare aferente, evitând, în același timp, crearea de noi dependențe, Uniunea trebuie să își consolideze în continuare baza industrială „zero net” și să devină mai competitivă și mai favorabilă inovării. Uniunea trebuie să asigure dezvoltarea mai rapidă, mai simplă și mai previzibilă a capacității de producție, reducând în același timp sarcina administrativă și eliminând obstacolele transfrontaliere.
- (11f) Pentru implementarea sau extinderea cât mai rapidă a proiectelor de producere de tehnologie „zero net” în vederea asigurării securității aprovizionării Uniunii cu astfel de tehnologii, este important să se asigure eficiența în materie de planificare și siguranța investițiilor prin reducerea la minimum a sarcinii administrative pentru inițiatorii proiectelor. Din acest motiv, statele membre ar trebui să simplifice procesele de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, asigurându-se, în același timp, că aceste proiecte sunt sigure, securizate, durabile din punctul de vedere al mediului și respectă cerințele de mediu, sociale și de siguranță. Legislația de mediu a Uniunii stabilește condiții comune pentru desfășurarea și conținutul proceselor naționale de acordare a autorizațiilor, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului.

Acordarea statutului de proiect strategic „zero net” nu ar trebui să aducă atingere niciunei condiții de autorizare aplicabile proiectelor relevante, inclusiv celor prevăzute în Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁹, în Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹⁰, în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹, în Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹², în Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹³ și în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴.

- (11g) În același timp, imprevizibilitatea, complexitatea și, uneori, durata excesivă a proceselor naționale de acordare a autorizațiilor subminează securitatea investițiilor necesare pentru dezvoltarea eficace a proiectelor de producere de tehnologie „zero net”. Prin urmare, pentru a asigura și a accelera punerea eficace în aplicare a acestor proiecte, statele membre ar trebui să aplice proceduri de autorizare simplificate și eficiente. În plus, proiectele strategice „zero net” ar trebui considerate urgente la nivel național și ar trebui, prin urmare, să beneficieze de un statut prioritar în toate procedurile de natură judiciară și de soluționare a litigiilor referitoare la aceste proiecte în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență, fără a împiedica autoritățile competente să simplifice procedurile de autorizare a altor proiecte de producere de tehnologie „zero net” care nu sunt proiecte strategice „zero net”, sau la un nivel mai general.

⁹ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

¹⁰ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

¹¹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

¹² Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului.

¹³ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

¹⁴ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

- (11h) Având în vedere rolul lor în asigurarea securității aprovizionării Uniunii cu tehnologii „zero net” și contribuția lor la autonomia strategică deschisă a Uniunii și la tranziția verde și cea digitală, autoritățile responsabile cu acordarea autorizațiilor ar trebui să considere proiectele strategice „zero net” ca fiind de interes public. Pe baza unei evaluări de la caz la caz, o autoritate responsabilă cu acordarea autorizațiilor poate concluziona că interesul public servit de proiect prevalează asupra intereselor publice legate de natură și protecția mediului și că, în consecință, proiectul poate fi autorizat, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor relevante prevăzute în Directiva 2000/60/CE, în Directiva 92/43/CEE și în Directiva 2009/147/CE¹⁵ sau în [Regulamentul privind refacerea naturii].
- (11i) Pentru a reduce nivelul de complexitate și a spori eficiența și transparența, ar trebui ca inițiatorii proiectelor de producere de tehnologie „zero net” să poată interacționa cu un punct de contact desemnat responsabil cu facilitarea și coordonarea întregului proces de acordare a autorizațiilor și cu facilitarea emiterii unei decizii exhaustive în termenul aplicabil. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe puncte unice de contact. În cazul în care un stat membru decide să desemneze mai multe puncte de contact, acesta ar trebui să furnizeze informații clare inițiatorilor proiectelor din care să reiasă care este punctul de contact responsabil pentru proiectul lor. Statul membru ar trebui să fie cel care decide dacă punctul de contact desemnat ar trebui să fie, de asemenea, o autoritate care ia decizii de autorizare sau nu. Punctul de contact desemnat ar trebui cel puțin să notifice inițiatorilor proiectelor decizia exhaustivă. În funcție de organizarea internă a unui stat membru, sarcinile punctului de contact desemnat ar putea să fie delegate unei alte autorități, de la nivel local, regional sau național, în aceleași condiții.

¹⁵ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7-25).

- (11j) Pentru a asigura claritatea în ceea ce privește statutul autorizației de care dispun proiectele strategice „zero net”, statele membre ar trebui să se asigure că orice litigiu referitor la procesul de acordare a autorizațiilor este soluționat în timp util. În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că solicitanții și inițiatorii proiectelor beneficiază de o procedură simplă de soluționare a litigiilor și că proiectele strategice „zero net” beneficiază de un regim de urgență în toate procedurile aferente de natură judiciară și de soluționare a litigiilor, asigurând, în același timp, respectarea dreptului la apărare, dacă și în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență.
- (11k) Pentru ca întreprinderile și inițiatorii proiectelor, inclusiv ai proiectelor transfrontaliere, să poată beneficia în mod direct de avantajele pieței interne, fără a suporta inutil o sarcină administrativă suplimentară, Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶, care a înființat portalul digital unic, prevede norme generale pentru furnizarea online de informații, proceduri și servicii de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne. Informațiile care trebuie transmise autorităților naționale competente prin intermediul punctului de contact desemnat în cadrul proceselor de acordare a autorizațiilor prevăzute în prezentul regulament trebuie să fie incluse în anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1724 în urma modificării acestuia prin prezentul regulament, iar procedurile aferente să fie incluse în anexa II la regulamentul respectiv, astfel încât inițiatorii proiectelor să poată beneficia de proceduri integral online și de serviciile sistemului tehnic bazat pe principiul „doar o singură dată”. Punctele de contact desemnate care acționează ca puncte unice de contact în temeiul prezentului regulament sunt incluse în lista serviciilor de asistență și de soluționare a problemelor din anexa III la Regulamentul (UE) 2018/1724.

¹⁶ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

(111) Proiectele de producere de tehnologie „zero net” fac obiectul unor proceduri de autorizare îndelungate și complexe, cu o durată de 2-7 ani, în funcție de statul membru, de tehnologia în cauză și de segmentul lanțului valoric. Având în vedere dimensiunea investițiilor necesare, în special în cazul proiectelor de tip gigafabrică necesare pentru obținerea economiilor de scară preconizate, procedurile de autorizare inadecvate creează un obstacol suplimentar, adesea dăunător, în calea creșterii capacității de producție de tehnologii „zero net” în Uniune. Pentru a oferi inițiatorilor proiectelor și altor investitori securitatea și claritatea de care au nevoie pentru a intensifica dezvoltarea proiectelor de producere de tehnologie „zero net”, statele membre ar trebui să se asigure că procesul de acordare a autorizațiilor pentru aceste proiecte nu depășește termenele prestabilite. Pentru proiectele strategice „zero net”, durata procesului de acordare a autorizațiilor nu ar trebui să depășească 12 luni pentru instalațiile cu o producție anuală mai mare sau egală cu 1 GW și nouă luni pentru cele cu o producție anuală mai mică de 1 GW. Pentru toate celelalte proiecte de producere de tehnologie „zero net”, durata procesului de acordare a autorizațiilor nu ar trebui să depășească 18 luni pentru instalațiile cu o producție anuală mai mare de 1 GW și 12 luni pentru cele cu o producție anuală mai mică de 1 GW. Pentru tehnologiile „zero net” pentru care indicatorul GW nu este relevant, cum ar fi rețelele și tehnologiile de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) sau tehnologiile de captare și utilizare a dioxidului de carbon (CUC), ar trebui să se aplice limitele superioare ale termenelor menționate mai sus. Cu toate acestea, prima etapă a evaluării impactului asupra mediului în temeiul Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului (2011/92/UE), care constă în pregătirea unui raport de evaluare a impactului asupra mediului, este adesea efectuată în principal de inițiatorul proiectului. Prin urmare, această etapă nu ar trebui integrată în termenele pe care statele membre trebuie să le respecte, astfel cum sunt menționate în procesul de acordare a autorizațiilor. În plus, în cazuri excepționale legate de natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului propus, statele membre ar trebui să poată prelungi termenele. Astfel de cazuri excepționale ar putea include circumstanțe neprevăzute care determină necesitatea de a completa evaluările de mediu legate de proiect sau întârzieri cauzate de procese de expropriere, atunci când acestea sunt necesare.

- (11m) În plus, având în vedere importanța proiectelor strategice „zero net” pentru aprovizionarea cu energie a Uniunii, anumite restricții administrative ar trebui să fie parțial eliminate sau simplificate pentru a accelera punerea lor în aplicare.
- (11n) Evaluările și autorizațiile de mediu necesare în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv în ceea ce privește apa, solul, aerul, ecosistemele, habitatele, biodiversitatea și păsările, fac parte integrantă din procedura de acordare a autorizației pentru un proiect de producere de tehnologie „zero net” și reprezintă o garanție esențială pentru prevenirea sau reducerea la minimum a impactului negativ asupra mediului. Cu toate acestea, pentru a asigura previzibilitatea și rapiditatea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, ar trebui valorificat orice potențial de simplificare a evaluărilor și autorizațiilor necesare, fără a scădea nivelul de protecție a mediului. În această privință, ar trebui să se asigure gruparea evaluărilor necesare pentru a preveni suprapunerile inutile și stabilirea de comun acord și în mod explicit de către inițiatorii proiectelor și autoritățile responsabile a domeniului de aplicare al evaluării grupate înainte de efectuarea acestora, pentru a preveni acțiunile ulterioare inutile.
- (11o) Conflictul legate de exploatarea terenurilor pot crea obstacole în calea implementării proiectelor de producere de tehnologie „zero net”. Planurile bine concepute, inclusiv planurile de amenajare a teritoriului și zonarea, care iau în considerare potențialul de implementare a proiectelor de producere de tehnologie „zero net” și ale căror efecte potențiale asupra mediului sunt evaluate, sunt elaborate cu participarea publicului și pot contribui la echilibrarea interesului public și a binelui comun, reducând potențialul de conflict și accelerând implementarea durabilă în Uniune a proiectelor de producere de tehnologie „zero net”. Prin urmare, atunci când elaborează planuri, autoritățile naționale, regionale și locale responsabile ar trebui încurajate să includă, după caz, dispoziții privind proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiectele strategice „zero net”.

- (11oa) Statele membre ar putea, de asemenea, să utilizeze alte instrumente de politică pentru a sprijini producerea de tehnologie „zero net” și de tehnologii strategice „zero net” în anumite zone geografice. Aceste instrumente de politică pot include gruparea producătorilor de tehnologie „zero net”, accelerarea procesului de acordare a autorizațiilor, crearea de instalații de testare pentru tehnologiile „zero net”, autorizarea spațiilor de testare în materie de reglementare, sprijinirea cooperării transfrontaliere, facilitarea conectării la rețeaua de energie electrică, infrastructura fizică și digitală și energia curată, fără a se limita la acestea. Aceste instrumente ar trebui să fie desemnate de autoritățile naționale sau locale și ar putea fi desemnate fie în zone noi, fie în situri industriale existente.
- (11p) De asemenea, este necesar să se prevadă măsuri pentru atingerea obiectivului Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030, sprijinind astfel decarbonizarea industriilor europene și combaterea schimbărilor climatice.
- (13) Există o lipsă de coordonare în dezvoltarea soluțiilor de captare și stocare a dioxidului de carbon pentru industrie. Pe de o parte, în pofida prețului în creștere al CO₂ oferit în cadrul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii pentru a stimula actorii din industrie să facă investiții viabile din punct de vedere economic în captarea emisiilor de CO₂, aceștia se confruntă cu un risc semnificativ de a nu avea acces la un sit de stocare geologică autorizat. Pe de altă parte, investitorii în primele situri de stocare a CO₂ se confruntă cu costuri inițiale legate de identificarea, dezvoltarea și evaluarea acestora înainte chiar de a putea solicita o autorizație de stocare reglementară. Transparența legată de capacitatea potențială de stocare a CO₂ în ceea ce privește adecvarea din punct de vedere geologic a zonelor relevante și toate datele geologice existente, inclusiv datele brute și datele de referință, în special din explorarea siturilor de producție a hidrocarburilor, poate sprijini operatorii de pe piață să își planifice investițiile. Statele membre ar trebui, luând în considerare în același timp confidențialitatea, securitatea națională și sensibilitățile comerciale, precum și oferirea de compensații adecvate pentru datele generate și deținute de sectorul privat, să pună aceste date existente la dispoziția publicului și să raporteze periodic, într-o perspectivă orientată spre viitor, cu privire la progresele înregistrate în dezvoltarea siturilor de stocare a CO₂ și la nevoile corespunzătoare privind capacitățile de injectare și de stocare, în scopul îndeplinirii în mod colectiv a obiectivului la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂. Aceste obligații de transparență nu aduc atingere dreptului statelor membre de a nu autoriza sau de a limita instalarea de capacități de stocare a CO₂ pe teritoriul lor.

- (13a) Pentru a se evita deprecierea activelor și pentru a se asigura că capacitatea de injectare preconizată va duce la reduceri ale emisiilor de CO₂, se recunoaște faptul că, până în 2030, trebuie stabilite lanțuri valorice CSC complete și individuale, incluzând captarea, transportul și stocarea, cu reglementări adecvate care să garanteze concurența și accesul liber.
- (14) Un obstacol major în calea investițiilor în captarea dioxidului de carbon, care sunt în prezent din ce în ce mai viabile din punct de vedere economic, este disponibilitatea siturilor de stocare a CO₂ operaționale în Europa, care stau la baza stimulentei prevăzute de Directiva 2003/87/CE. Pentru extinderea tehnologiei și sporirea capacităților de producție de vârf, UE trebuie să dispună de o ofertă orientată spre viitor de situri de stocare geologică permanentă a CO₂ autorizate în conformitate cu Directiva 2009/31/CE¹⁷, precum și de o infrastructură de transport al CO₂. Prin definirea unui obiectiv la nivelul Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030, în concordanță cu capacitățile necesare preconizate pentru 2030 și ținând seama de întreprinderile care își desfășoară activitatea în principal în statele membre cu o capacitate de stocare foarte limitată din cauza constrângerilor juridice, geologice, geografice, tehnice sau ale pieței, sectoarele relevante își pot coordona investițiile în direcția unui lanț valoric european de transport și stocare a CO₂ „zero net”, pe care industriile îl pot utiliza pentru a-și decarboniza operațiunile. Această primă implementare va sprijini, de asemenea, stocarea suplimentară a CO₂ în perspectiva anului 2050. Potrivit estimărilor Comisiei, Uniunea ar putea fi nevoită să capteze până la 550 de milioane de tone de CO₂ pe an până în 2050 pentru a-și îndeplini obiectivul de zero emisii nete¹⁸, inclusiv în ceea ce privește absorbțiile de carbon. Acest prim obiectiv privind capacitatea de stocare la scară industrială va reduce riscurile asociate investițiilor în captarea emisiilor de CO₂ ca instrument important pentru atingerea neutralității climatice. După încorporarea prezentului regulament în Acordul privind SEE, obiectivul Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030 va fi ajustat în consecință.

¹⁷ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

¹⁸ Analiză aprofundată în sprijinul Comunicării Comisiei (2018/773) „O planetă curată pentru toți. O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei”.

- (15) Prin acordarea statutului de proiecte strategice „zero net” pentru siturile de stocare a CO₂ și infrastructura de transport aferentă care contribuie la îndeplinirea obiectivului Uniunii pentru 2030, dezvoltarea siturilor de stocare a CO₂ poate fi accelerată și facilitată, iar cererea industrială în creștere de situri de stocare poate fi direcționată către siturile de stocare cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor. Un număr tot mai mare de câmpuri de petrol și gaze în curs de epuizare, care ar putea fi transformate în situri sigure de stocare a CO₂, se află la sfârșitul duratei de viață utilă. În plus, industria petrolului și a gazelor și-a afirmat hotărârea de a iniția o tranziție energetică și deține activele, competențele și cunoștințele necesare pentru a explora și a dezvolta situri de stocare suplimentare. Pentru îndeplinirea obiectivului Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030, ar trebui încurajată o abordare bazată pe lanțuri valorice prin acțiuni întreprinse atât la nivelul UE, cât și la nivel național, care să le permită titularilor de licențe din sectorul producției de petrol și gaze în UE să realizeze investițiile necesare și pentru a dezvolta modele de afaceri viabile pentru întregul lanț valoric al dioxidului de carbon. Pentru a asigura dezvoltarea în timp util, la nivelul întregii Uniuni și eficiență din punctul de vedere al costurilor a siturilor de stocare a CO₂ în concordanță cu obiectivul UE privind capacitatea de injectare, titularii de licențe din sectorul producției de petrol și gaze în UE ar trebui să contribuie la acest obiectiv proporțional cu capacitatea lor de producție de petrol și gaze, creând, în același timp, condiții flexibile pentru a coopera și a ține seama de alte contribuții ale terților.
- (21a) Având în vedere că, în unele state membre, sunt deja în curs de dezvoltare capacități de stocare care acoperă obligațiile entităților reglementate, statele membre respective pot solicita Comisiei să scutească entitățile obligate să contribuie la obiectivul Uniunii privind o capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ de 50 de milioane de tone până în 2030. Scutirea ar dispensa entitățile de contribuția lor individuală la obiectiv în cazul în care capacitatea operațională anuală de injectare de CO₂ de pe teritoriul statului membru respectiv depășește suma contribuțiilor individuale care rezultă din activitățile de producție relevante. Capacități suplimentare pot fi puse la dispoziția altor entități obligate sub formă de acorduri, în măsura în care aceste capacități nu au fost contabilizate pentru a justifica exceptarea.

- (22) În iunie 2023, statele membre au trebuit să prezinte proiecte actualizate ale planurilor naționale privind energia și clima (PNEC) pentru perioada 2021-2030¹⁹. Astfel cum se subliniază în Orientările Comisiei adresate statelor membre pentru actualizarea planurilor naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030²⁰, planurile actualizate ar trebui să descrie obiectivele și politicile statelor membre pentru facilitarea extinderii pe teritoriul lor a proiectelor de producere de tehnologii, de echipamente și de componente-cheie cu emisii scăzute de carbon, eficiente din punct de vedere energetic și care să fie disponibile pe piață. De asemenea, aceste planuri ar trebui să descrie obiectivele și politicile statelor membre pentru realizarea acestei extinderi prin eforturi de diversificare în țări terțe și pentru a permite industriilor lor să capteze, să transporte și să stocheze permanent emisiile de CO₂ în siturile de stocare geologică.
- (24) În cadrul primului pilon al Planului industrial al Pactului verde pentru era cu zero emisii nete, Uniunea ar trebui să dezvolte și să mențină o bază industrială pentru furnizarea de soluții tehnologice „zero net” cu scopul de a-și asigura aprovizionarea cu energie, urmărindu-și în același timp obiectivele ambițioase privind neutralitatea climatică. Pentru a sprijini acest obiectiv și pentru a evita dependențele în ceea ce privește aprovizionarea cu tehnologii „zero net” care ar întârzia eforturile Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sau ar pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie, prezentul regulament ar trebui să stabilească dispoziții pentru a încuraja cererea de tehnologii „zero net” durabile și reziliente.
- (25) Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE și 2014/25/UE permit autorităților și entităților contractante care atribuie contracte prin proceduri de achiziții publice să se bazeze, pe lângă preț sau cost, pe criterii suplimentare pentru identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic. Aceste criterii se referă la calitatea ofertei, inclusiv la caracteristicile sociale, de mediu și inovatoare. Atunci când se atribuie contracte pentru tehnologii „zero net” prin proceduri de achiziții publice, condițiile de atribuire a contractului de achiziții publice ar trebui să țină seama în mod corespunzător de contribuția ofertelor la durabilitate și reziliență în funcție de o serie de criterii legate de durabilitatea mediului, inovare, reziliență și, după caz, integrarea sistemului. Criteriile trebuie să fie echilibrate, iar participarea IMM-urilor trebuie să fie asigurată.

¹⁹ Statele membre trebuie să își actualizeze planurile naționale pentru perioada 2021-2030 până în iunie 2023 (proiectele de planuri) și iunie 2024 (planurile finale). A se vedea articolul 14 și cerințele din capitolul 2 și din anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1999.

²⁰ Comunicare a Comisiei privind orientările adresate statelor membre pentru actualizarea planurilor naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030 (JO C 495, 29.12.2022, p. 24).

- (26) Criteriile de durabilitate socială pot fi deja aplicate în temeiul legislației existente și pot include condiții de muncă și negocieri colective în conformitate cu Pilonul european al drepturilor sociale, cu articolul 30 alineatul (3) din Directiva 2014/23/UE, cu articolul 18 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE și cu articolul 36 alineatul (2) din Directiva 2014/25/UE. Statele membre ar trebui să contribuie la durabilitatea socială prin adoptarea măsurilor adecvate pentru a se asigura că, în executarea contractelor de achiziții publice, operatorii economici respectă obligațiile aplicabile în domeniul social și al muncii instituite prin dreptul Uniunii, prin dreptul național, prin contracte colective de muncă sau prin dispozițiile internaționale de drept în domeniul mediului, social și al muncii enumerate în anexa X la Directiva 2014/23/UE, în anexa X la Directiva 2014/24/UE și în anexa XIV la Directiva 2014/25/UE²¹.

²¹ Comunicarea Comisiei „Achiziții responsabile social – un ghid al aspectelor sociale care trebuie luate în considerare în procedurile de achiziții publice (ediția a doua)”, C(2021) 3573 final.

(27) În conformitate cu Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE, 2014/25/UE și cu legislațiile sectoriale aplicabile, precum și cu propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile²² și cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind bateriile și deșeurile de baterii²³, și cu excepția cazului în care se prevede altfel, atunci când evaluează durabilitatea de mediu a soluțiilor „zero net” achiziționate în baza prezentului regulament, autoritățile contractante și entitățile contractante pot lua în considerare diferite elemente cu impact asupra climei și a mediului. Acestea pot include, de exemplu, durabilitatea și fiabilitatea soluției; ușurința reparării și a întreținerii și accesul la astfel de servicii; ușurința modernizării și a recondiționării; ușurința și calitatea reciclării; utilizarea substanțelor; consumul de energie, apă și alte resurse în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului; greutatea și volumul produsului și ale ambalajului acestuia; încorporarea unor materiale regenerabile sau a unor componente uzate; cantitatea, caracteristicile și disponibilitatea consumabilelor necesare pentru o funcționare și o întreținere corespunzătoare; amprenta de mediu a produsului și impactul acestuia asupra mediului pe durata ciclului de viață; amprenta de carbon a produsului; eliberarea microplasticilor; emisiile în aer, apă sau sol eliberate în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului; cantitățile de deșeuri generate; condițiile de utilizare. Aplicarea obligatorie a criteriilor pentru achizițiile publice de tehnologii „zero net” nu împiedică aplicarea altor criterii de atribuire relevante prevăzute în legislațiile sectoriale aplicabile. Intervalul de ponderare aferent criteriilor de atribuire pentru achizițiile publice de tehnologii „zero net” oferă autorităților și entităților contractante posibilitatea de a atribui o importanță semnificativă altor criterii, asigurându-se, în același timp, că obiectivele urmărite din considerente de durabilitate și reziliență sunt abordate în mod suficient.

²² Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, COM(2022) 142 final, 30.3.2022.

²³ Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE.

- (28) Pentru a ține seama, în cadrul unei proceduri de achiziții publice sau al unei licitații menite să sprijine producția sau consumul de energie din surse regenerabile, de necesitatea de a diversifica sursele de aprovizionare cu tehnologii „zero net”, în vederea desprinderii de situația existenței unei surse unice de aprovizionare, și fără a aduce atingere angajamentelor internaționale ale Uniunii, aprovizionarea ar trebui cel puțin să fie considerată insuficient diversificată în cazul în care un singur furnizor acoperă peste 50 % din cererea pentru o tehnologie specifică „zero net” și pentru componentele specifice utilizate în principal pentru producerea produselor respective în cadrul Uniunii.
- (28a) Atunci când achiziționează tehnologii „zero net”, autoritățile contractante și entitățile contractante ar putea include aceste tehnologii în cadrul unei proceduri de achiziții mai ample. În acest caz, ele ar trebui să ia în considerare divizarea procedurii de achiziții publice în loturi separate, stabilind cerințele minime și actele de punere în aplicare a acestora ca cerințe privind fiecare lot în parte.
- (28b) Pentru a promova conduita responsabilă în afaceri a ofertanților, securitatea cibernetică și securitatea datelor în cadrul tehnologiilor utilizate, al proiectelor și al infrastructurilor conexe și pentru a promova realizarea pe deplin și la timp a proiectelor, autoritățile publice care concep licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile ar trebui să includă criteriile de precalificare legate de conduita responsabilă în afaceri, de securitatea cibernetică și securitatea datelor, precum și de capacitatea de a realiza proiectul pe deplin și la timp.
- (28c) Pentru a sprijini obiectivul de a dezvolta și de a menține o bază industrială pentru furnizarea de tehnologii strategice „zero net” în domeniul energiei din surse regenerabile vizând asigurarea aprovizionării cu energie a Uniunii și pentru a evita dependențele în ceea ce privește aprovizionarea cu aceste tehnologii care ar întârzia eforturile Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sau ar pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie, autoritățile publice care concep licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile ar trebui să sporească durabilitatea și reziliența aprovizionării cu aceste tehnologii în cadrul Uniunii.

Statele membre ar trebui să evalueze contribuția licitațiilor la durabilitate prin examinarea ofertelor din punctul de vedere al durabilității mediului, al contribuției acestora la inovare și al contribuției lor la integrarea sistemului energetic. În acest scop, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a introduce criterii de precalificare sau de atribuire în proiectul licitației. Deși toate proiectele ofertanților trebuie să îndeplinească criteriile de precalificare pentru a putea participa la licitație, criteriile de atribuire vizează evaluarea și clasificarea diferitelor proiecte care participă la o licitație.

- (28d) Atunci când evaluează ofertele din punctul de vedere al durabilității mediului, fie pe baza unor criterii de precalificare, fie pe baza unor criterii de atribuire, autoritățile publice care concep licitațiile pentru implementarea energiei din surse regenerabile pot lua în considerare diferite elemente cu impact asupra climei și a mediului. Acestea pot include, de exemplu, durabilitatea și fiabilitatea soluției; ușurința reparării și a întreținerii și accesul la astfel de servicii; ușurința modernizării și a recondiționării; ușurința și calitatea reciclării; utilizarea substanțelor; consumul de energie, apă și alte resurse în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului; greutatea și volumul produsului și ale ambalajului acestuia; încorporarea unor materiale regenerabile sau a unor componente uzate; cantitatea, caracteristicile și disponibilitatea consumabilelor necesare pentru o funcționare și o întreținere corespunzătoare; amprenta de mediu a produsului și impactul acestuia asupra mediului pe durata ciclului de viață; amprenta de carbon a produsului; eliberarea microplasticilor; emisiile în aer, apă sau sol eliberate în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului; cantitățile de deșeuri generate; condițiile de utilizare.
- (28e) Pentru a sprijini conceperea și producția de tehnologii mai inovatoare și mai avansate în domeniul energiei din surse regenerabile, se poate ține seama, în ceea ce privește contribuția ofertelor la durabilitate, fie pe baza unor criterii de precalificare, fie pe baza unor criterii de atribuire, de contribuția lor la inovare prin prevederea unor criterii de precalificare sau de atribuire care promovează utilizarea unor soluții complet noi sau îmbunătățirea unor soluții comparabile de ultimă generație.

- (28f) Pentru a sprijini integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul energetic al Uniunii și beneficiile acesteia pentru o decarbonizare eficientă din punctul de vedere al costurilor, se poate ține seama, în ceea ce privește contribuția ofertelor la durabilitate, de contribuția lor la integrarea sistemului energetic, de exemplu prin soluții de flexibilitate, inclusiv răspunsul la cerere și stocarea energiei, precum și producția de hidrogen din surse regenerabile.
- (28g) Pentru a spori reziliența aprovizionării cu tehnologii strategice „zero net” în domeniul energiei din surse regenerabile și pentru a evita dependențele excesive de țările cu o concentrație ridicată de aprovizionare în Uniune, autoritățile publice ar trebui să evalueze, prin intermediul unor criterii de atribuire, contribuția la reziliență a diferitelor proiecte care participă la licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile, ținând seama de necesitatea de a diversifica aprovizionarea cu tehnologii strategice „zero net” în domeniul energiei din surse regenerabile, fără a aduce atingere angajamentelor internaționale ale Uniunii. Atunci când clasifică ofertele, autoritățile publice ar trebui să țină seama de faptul că aprovizionarea ar trebui cel puțin să fie considerată insuficient diversificată în cazul în care peste 50 % din cererea pentru o tehnologie specifică „zero net” și pentru componentele specifice utilizate în principal pentru producerea acestor produse în Uniune provine dintr-o țară terță.
- (28h) Ponderarea criteriilor privind contribuția ofertei la durabilitate și reziliență în cadrul licitațiilor pentru implementarea energiei din surse regenerabile nu aduce atingere posibilității autorităților care concep licitațiile respective de a stabili un prag mai ridicat pentru criteriile referitoare la durabilitatea mediului, inovare și integrarea sistemului energetic dacă acest lucru este compatibil cu eventualele limite pentru criteriile nelegate de preț stabilite în temeiul normelor privind ajutoarele de stat.
- (28i) În vederea atingerii în cadrul Uniunii, până în 2030, a valorii de referință anuale globale în materie de producție în raport cu nevoile anuale de implementare, prezentul regulament prevede o cotă specifică din volumul licitat pentru care se aplică criterii nelegate de preț. La stabilirea cotei din volumul licitat ar trebui, după caz, să se depună eforturi pentru a se ajunge la o creștere globală treptată a cotei din volumul care urmează să fie licitat, în vederea acoperirii unui număr cât mai mare de licitații și a îndeplinirii obiectivelor generale ale prezentului regulament, sub rezerva efectuării unor evaluări periodice de către Comisie cu privire la impactul unor astfel de măsuri asupra dezvoltării industriei Uniunii și asupra implementării tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile. Cota exactă din volumul licitat ar trebui stabilită printr-un act de punere în aplicare. Revizuirea cotei licitațiilor ar trebui să fie efectuată până când se atinge valoarea de referință anuală globală în materie de producție de cel puțin 40 %.

- (29) În scopul instituirii unor sisteme în beneficiul gospodăriilor sau al consumatorilor care să stimuleze achiziționarea de produse finite bazate pe tehnologie „zero net” și al diversificării surselor de aprovizionare cu tehnologii „zero net”, fără a aduce atingere angajamentelor internaționale ale Uniunii, aprovizionarea ar trebui să fie considerată insuficient diversificată în cazul în care un singur furnizor acoperă peste 65 % din cererea totală pentru o tehnologie specifică „zero net” în cadrul Uniunii. Pentru a asigura o aplicare coerentă, Comisia ar trebui să publice o listă anuală, începând de la data aplicării prezentului regulament, cu distribuția provenienței produselor finite bazate pe tehnologie „zero net” încadrate în această categorie, defalcată în funcție de ponderea aprovizionării Uniunii din diferite surse în ultimul an pentru care sunt disponibile date.
- (30) Prin Decizia 2014/115/UE a Consiliului a fost aprobată modificarea Acordului privind achizițiile publice al Organizației Mondiale a Comerțului („AAP”)²⁴. Obiectivul AAP este de a institui un cadru multilateral de drepturi și obligații echilibrate referitoare la contractele de achiziții publice în scopul de a realiza liberalizarea și expansiunea comerțului mondial. Pentru contractele reglementate de apendicele I al Uniunii Europene la AAP, precum și de alte acorduri internaționale pertinente obligatorii pentru Uniune, inclusiv acordurile de liber schimb și articolul III alineatul (8) litera (a) din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 privind achiziționarea de către agențiile guvernamentale de produse dobândite în scopul revânzării sau în vederea utilizării în producția de bunuri în scopul vânzării, autoritățile contractante și entitățile contractante nu ar trebui să aplice cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (5) operatorilor economici ai surselor de aprovizionare semnate ale acordurilor.

²⁴ Decizia 2014/115/UE a Consiliului din 2 decembrie 2013 privind încheierea Protocolului de modificare a Acordului privind achizițiile publice (JO L 68, 7.3.2014, p. 1).

- (31) Aplicarea dispozițiilor privind reziliența în cadrul procedurilor de achiziții publice nu ar trebui să aducă atingere aplicării articolului 25 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁵ și a articolelor 43 și 85 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁶, astfel cum se prevede în orientările Comisiei din 2019²⁷. În același mod, dispozițiile privind achizițiile publice ar trebui să se aplice în continuare lucrărilor, produselor și serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, inclusiv articolul 67 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE, articolul 82 alineatul (4) din Directiva 2014/25/UE și articolul 41 alineatul (2) din Directiva 2014/23/UE și orice măsuri de punere în aplicare care rezultă din propunerea de regulament de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile.
- (33) Pentru a limita sarcina administrativă care rezultă din necesitatea de a lua în considerare cerințele referitoare la contribuția ofertei la durabilitate și reziliență, în special pentru achizitorii publici mai mici și pentru contractele cu o valoare mai mică care nu au un impact major asupra pieței, aplicarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament ar trebui amânată cu doi ani pentru achizitorii publici care nu sunt organisme centrale de achiziție și pentru contractele cu o valoare mai mică de 25 de milioane EUR.
- (34) În sensul aplicării dispozițiilor privind achizițiile publice, în cazul în care un produs face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸, autoritățile contractante sau entitățile contractante ar trebui să achiziționeze numai produsele care respectă obligația prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

²⁵ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

²⁶ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

²⁷ Comunicarea Comisiei: Orientări privind accesul ofertanților și al bunurilor din țările terțe pe piața achizițiilor publice din UE, Bruxelles, 24.7.2019, C(2019) 5494 final.

²⁸ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

- (35) Gospodăriile și consumatorii finali reprezintă o parte esențială a cererii de produse finite bazate pe tehnologie „zero net” în Uniune, iar schemele de sprijin public pentru a stimula achiziția unor astfel de produse de către gospodării, în special gospodăriile și consumatorii vulnerabili cu venituri mici și medii inferioare, sunt instrumente importante pentru accelerarea tranziției verzi. În cadrul inițiativei privind acoperișurile solare, anunțată în Strategia UE pentru energia solară²⁹, statele membre ar trebui, de exemplu, să instituie programe naționale pentru a sprijini implementarea masivă a energiei solare produse pe acoperișuri. În planul REPowerEU, Comisia a invitat statele membre să valorifice pe deplin măsurile de sprijin care încurajează tranziția către pompele de căldură. Aceste scheme de sprijin instituite la nivel național de către statele membre sau la nivel local de către autoritățile locale sau regionale ar trebui să contribuie, de asemenea, la sporirea durabilității și a rezilienței tehnologiilor „zero net” din UE. Autoritățile publice ar trebui, de exemplu, să ofere beneficiarilor o compensație financiară mai mare pentru achiziționarea de produse finite bazate pe tehnologie „zero net” care vor spori reziliența Uniunii. Autoritățile publice ar trebui să se asigure că schemele pe care le instituie sunt deschise, transparente și nediscriminatorii, astfel încât să contribuie la creșterea cererii de produse bazate pe tehnologie „zero net” în Uniune. De asemenea, autoritățile publice ar trebui să limiteze compensația financiară suplimentară oferită pentru aceste produse, astfel încât să nu încetinească implementarea tehnologiilor „zero net” în Uniune. Pentru a spori eficiența acestor scheme, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile sunt ușor accesibile atât pentru consumatori, cât și pentru producătorii de tehnologii „zero net”, pe un site cu acces gratuit. Utilizarea de către autoritățile publice a criteriului privind contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul schemelor destinate consumatorilor sau gospodăriilor nu ar trebui să aducă atingere normelor privind ajutoarele de stat și nici normelor OMC privind subvențiile.
- (36) Atunci când concep scheme destinate gospodăriilor sau consumatorilor care să stimuleze achiziția de produse finite bazate pe tehnologie „zero net”, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, statele membre, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public sau asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau unul sau mai multe astfel de organisme de drept public ar trebui să asigure respectarea angajamentelor internaționale ale Uniunii, inclusiv prin asigurarea faptului că schemele respective nu ajung la o amploare care aduce prejudicii grave intereselor membrilor OMC.

²⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia UE pentru energia solară, COM(2022) 221 final, 18.5.2022.

- (37) Comisia poate, de asemenea, să ajute statele membre în conceperea de scheme destinate gospodăriilor și consumatorilor pentru a crea sinergii și a face schimb de bune practici. Platforma Europa „zero net” ar trebui să joace, de asemenea, un rol important în accelerarea punerii în aplicare de către statele membre și autoritățile publice a criteriului privind contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul practicilor lor legate de achiziții publice și licitații. Aceasta ar trebui să emită orientări și să identifice cele mai bune practici privind modul de definire și de utilizare a contribuției, oferind exemple concrete și specifice.
- (38) Pentru a permite industriei să își ajusteze producția la timp, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să informeze în prealabil piața cu privire la nevoile lor estimate în materie de achiziții de produse bazate pe tehnologie „zero net”.
- (38a) Pe lângă măsurile orientate către cererea publică și cererea din partea gospodăriilor, Uniunea ar putea lua în considerare acțiuni pentru a înlesni implementarea tehnologiilor „zero net” în lanțurile valorice industriale ale UE, acordând o atenție deosebită IMM-urilor, în special prin facilitarea legăturii dintre cererea și oferta din partea industriei.
- (39) Astfel cum se indică în Comunicarea privind un Plan industrial al Pactului verde pentru era cu zero emisii nete, publicată la 1 februarie 2023, cotele de piață ale industriei Uniunii sunt supuse unei presiuni puternice din cauza faptului că subvențiile din țările terțe subminează condițiile de concurență echitabile. Prin urmare, este nevoie de o reacție rapidă și ambițioasă din partea Uniunii în ceea ce privește modernizarea cadrului său juridic.

- (40) Accesul la finanțare este esențial pentru asigurarea autonomiei strategice deschise a Uniunii și pentru stabilirea unei baze de producție solide pentru tehnologiile „zero net” și lanțurile de aprovizionare aferente în întreaga Uniune. Majoritatea investițiilor necesare pentru atingerea obiectivelor Pactului verde vor proveni din capital privat³⁰ atras atât de potențialul de creștere al ecosistemului „zero net”, cât și de un cadru de politici stabil și ambițios. Prin urmare, existența unor piețe de capital funcționale, active și integrate va fi esențială pentru mobilizarea și canalizarea fondurilor necesare pentru tranziția verde și pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”. Așadar, sunt necesare progrese rapide în direcția realizării uniunii piețelor de capital pentru ca UE să își îndeplinească obiectivele de reducere la zero a emisiilor nete. Agenda privind finanțarea durabilă (și finanțarea mixtă) joacă, de asemenea, un rol esențial în sporirea investițiilor în tehnologiile „zero net” de-a lungul lanțurilor valorice, garantând, în același timp, competitivitatea sectorului.

³⁰ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „Identificarea nevoilor Europei în materie de redresare”, care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație, SWD(2020) 98 final, Identificarea nevoilor Europei în materie de redresare, 27.5.2020.

(41) Investițiile private ale întreprinderilor și ale investitorilor financiari sunt vitale. Atunci când investițiile private nu sunt ele însele suficiente, implementarea eficace a proiectelor de producere de tehnologie „zero net” poate necesita sprijin public, de exemplu sub formă de garanții, împrumuturi sau investiții de capital și de cvasicapital, evitându-se în același timp denaturarea pieței interne. Atunci când acest sprijin public ia forma ajutoarelor de stat, acesta trebuie să aibă un efect stimulator și să fie necesar, specific, temporar, adecvat și proporțional, menținând în același timp concurența și coeziunea pe piața internă. Orientările existente privind ajutoarele de stat, care au făcut recent obiectul unei revizuiri aprofundate în conformitate cu obiectivele dublei tranziții, oferă posibilități ample de sprijinire a investițiilor pentru proiecte care intră sub incidența prezentului regulament, sub rezerva anumitor condiții. Statele membre pot avea un rol important în facilitarea accesului la finanțare pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, abordând disfuncționalitățile pieței prin acordarea de sprijin specific și temporar sub formă de ajutor de stat. Cadrul temporar de criză și de tranziție (CTCT), adoptat la 9 martie 2023, urmărește să asigure condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, vizându-se sectoarele în care s-a identificat un risc de delocalizare către o țară terță și asigurându-se proporționalitatea în ceea ce privește cuantumul ajutoarelor. Cadrul ar permite statelor membre să instituie măsuri care să sprijine investițiile noi în instalații de producție din anumite sectoare strategice „zero net”, inclusiv prin beneficii fiscale.

Valoarea permisă a ajutorului poate fi modulată cu intensități mai mari ale ajutorului și plafoane mai mari ale cuantumului ajutorului în cazul în care investiția este situată în zone asistate, pentru a contribui la obiectivul de convergență între statele membre și între regiuni. Sunt necesare condiții adecvate pentru a se verifica riscurile concrete de deturnare a investiției în afara Spațiului Economic European (SEE) și faptul că nu există niciun risc de relocare în interiorul SEE. Pentru a mobiliza resurse naționale în acest scop, statele membre pot utiliza o parte din veniturile din ETS pe care trebuie să le aloce în scopuri legate de climă.

- (41a) Sprijinul public ar trebui utilizat pentru a aborda, în mod proporționat, disfuncționalitățile specifice identificate ale pieței sau situațiile de investiții insuficiente, iar acțiunile nu ar trebui să se suprapună peste finanțarea privată sau să o excludă ori să denatureze concurența pe piața internă. Acțiunile ar trebui să aibă o valoare adăugată clară pentru Uniune. Investițiile publice se pot axa în special pe investițiile necesare în infrastructură, pe promovarea inovării și pe extinderea tehnologiilor revoluționare.
- (42) Mai multe programe de finanțare ale Uniunii, cum ar fi Mecanismul de redresare și reziliență, InvestEU, programele politicii de coeziune sau Fondul pentru inovare sunt disponibile, de asemenea, pentru finanțarea investițiilor în proiecte de producere de tehnologie „zero net”.
- (43) Regulamentul modificat privind Mecanismul de redresare și reziliență³¹ a pus la dispoziția statelor membre un sprijin nerambursabil suplimentar în valoare de 20 de miliarde EUR pentru a promova eficiența energetică și a înlocui combustibilii fosili, printre altele prin proiecte industriale bazate pe tehnologie „zero net” în UE. Astfel cum se subliniază în Orientările Comisiei privind capitolele dedicate planului REPowerEU³², statele membre sunt încurajate să includă în capitolul privind REPowerEU din planurile lor de redresare și reziliență măsuri de sprijinire a investițiilor în producția de tehnologii „zero net” și în inovarea industrială, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului³³.
- (44) InvestEU este programul emblematic al UE de stimulare a investițiilor, în special în tranziția verde și digitală, prin furnizarea de finanțare și de asistență tehnică, de exemplu prin mecanisme de finanțare mixtă. O astfel de abordare contribuie la atragerea de capital public și privat suplimentar. În plus, statele membre sunt încurajate să contribuie la compartimentul pentru statele membre din cadrul InvestEU pentru a sprijini produsele financiare disponibile pentru producția de tehnologii „zero net”, fără a aduce atingere normelor aplicabile privind ajutoarele de stat.

³¹ Regulamentul (UE) 2023/435 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2021/241 în ceea ce privește capitolele privind REPowerEU din planurile de redresare și reziliență și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1303/2013, (UE) 2021/1060 și (UE) 2021/1755 și a Directivei 2003/87/CE (JO L 63, 28.2.2023, p. 1).

³² Comunicarea Comisiei Orientări privind planurile de redresare și reziliență în contextul planului REPowerEU 2023/C 80/01 (JO C 80, 3.3.2023, p. 1).

³³ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

- (45) Statele membre pot oferi sprijin în cadrul programelor politicii de coeziune în conformitate cu normele aplicabile în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ pentru a încuraja adoptarea unor proiecte strategice „zero net” în regiunile mai puțin dezvoltate și în regiunile de tranziție prin pachete de investiții în infrastructură, investiții productive în inovare, capacitatea de producție în IMM-uri, servicii, măsuri de formare și de perfecționare, inclusiv sprijin pentru consolidarea capacităților autorităților publice și ale inițiatorilor proiectelor. Ratele aplicabile de cofinanțare stabilite în cadrul acestor programe pot ajunge până la 85 % pentru regiunile mai puțin dezvoltate și până la 60 % sau 70 % pentru regiunile de tranziție, în funcție de fondul în cauză și de statutul regiunii, dar statele membre pot depăși aceste plafoane la nivelul proiectului în cauză, dacă acest lucru este fezabil în temeiul normelor privind ajutoarele de stat. Instrumentul de sprijin tehnic poate ajuta statele membre și regiunile să elaboreze strategii de creștere axate pe zero emisii nete, să îmbunătățească mediul de afaceri, să reducă birocrăția și să accelereze procesul de autorizare. Statele membre ar trebui încurajate să promoveze durabilitatea proiectelor strategice „zero net” prin integrarea acestor investiții în lanțurile valorice europene, bazându-se în special pe rețelele de cooperare interregională și transfrontalieră.
- (46) Fondul pentru inovare reprezintă, de asemenea, un mijloc foarte promițător și eficient din punctul de vedere al costurilor de a sprijini extinderea producției și a implementării hidrogenului din surse regenerabile și a altor tehnologii strategice „zero net” în Europa, fiind destinat inclusiv proiectelor inovatoare cu un impact pozitiv asupra climei din sectoarele maritim și aviatic, consolidând astfel suveranitatea Europei în ceea ce privește tehnologiile esențiale pentru combaterea schimbărilor climatice și securitatea energetică.

³⁴ Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 231, 30.6.2021, p. 159).

- (48) Pentru a depăși limitările actualelor eforturi fragmentate în materie de investiții publice și private, pentru a facilita integrarea și rentabilitatea investițiilor, Comisia și statele membre ar trebui să coordoneze mai bine programele de finanțare existente la nivelul Uniunii și la nivel național și să creeze sinergii între acestea, precum și să asigure o mai bună coordonare și colaborare cu industria și cu principalele părți interesate din sectorul privat. Platforma Europa „zero net” joacă un rol esențial în construirea unei imagini de ansamblu a oportunităților de finanțare disponibile și relevante și în discutarea nevoilor individuale de finanțare pentru proiectele strategice „zero net”.
- (59) Datele și serviciile spațiale puse la dispoziție de către Programul spațial al Uniunii, în special Copernicus, sunt utilizate, în măsura posibilului, pentru a furniza informații privind geologia, biologia, ecologia, dezvoltarea socioeconomică și disponibilitatea resurselor în scopul evaluărilor și autorizațiilor de mediu; aceste date și servicii, și în special capacitatea Copernicus de monitorizare și verificare a emisiilor antropice de CO₂, sunt cele mai relevante pentru evaluarea impactului proiectelor industriale și al absorbanților antropogeni de CO₂ asupra concentrațiilor și fluxurilor globale de gaze cu efect de seră.
- (61) Văile de hidrogen cu aplicații finale în sectorul industrial joacă un rol important în decarbonizarea industriilor mari consumatoare de energie. Planul REPowerEU a stabilit ca obiectiv dublarea numărului văilor de hidrogen din Uniune. Pentru atingerea acestui obiectiv, statele membre ar trebui să accelereze procesul de autorizare, să ia în considerare instituirea unor spații de testare în materie de reglementare și să acorde prioritate accesului la finanțare. Pentru a consolida reziliența axată pe zero emisii nete, statele membre ar trebui să asigure interconectarea văilor de hidrogen dincolo de frontierele Uniunii. Instalațiile industriale care își produc propria energie și care pot avea o contribuție pozitivă la producția de energie electrică ar trebui încurajate să contribuie la rețeaua electrică inteligentă în calitate de producători de energie prin simplificarea cerințelor de reglementare.

(62) Spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” pot fi un instrument important de promovare a inovării în domeniul acestor tehnologii și al învățării în materie de reglementare. Inovarea trebuie să fie facilitată prin spații de experimentare, deoarece rezultatele științifice trebuie să fie testate într-un mediu real controlat. Ar trebui introduse spații de testare în materie de reglementare pentru a testa tehnologii inovatoare „zero net” sau alte tehnologii inovatoare cu potențialul de a permite tranziția către o economie curată și neutră din punct de vedere climatic și de a reduce dependențele strategice, într-un mediu controlat și pentru o perioadă limitată de timp, consolidând astfel învățarea în materie de reglementare și posibila extindere și implementare pe scară mai largă. Este oportun să se găsească un echilibru între securitatea juridică oferită participanților la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” și realizarea obiectivelor dreptului Uniunii. Statele membre ar trebui să poată permite derogări în ceea ce privește spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” în legislația națională, asigurând în orice caz conformitatea cu dreptul Uniunii și cu cerințele esențiale privind tehnologiile „zero net” prevăzute în dreptul intern. În 2023, Comisia va publica un document de orientare privind spațiile de testare, astfel cum s-a anunțat în Noua agendă europeană de inovare, pentru a sprijini statele membre în pregătirea spațiilor de testare pentru tehnologiile „zero net”. Aceste tehnologii inovatoare ar putea fi, în cele din urmă, esențiale pentru atingerea obiectivului de neutralitate climatică al Uniunii, pentru a asigura securitatea aprovizionării și reziliența sistemului energetic al Uniunii.

(64) Extinderea lanțurilor valorice și de aprovizionare ale industriilor tehnologice „zero net” din Europa implică o creștere semnificativă a nevoii de lucrători calificați și, în consecință, de investiții în recalificare și perfecționare, inclusiv în domeniul educației și formării profesionale. Acest lucru ar trebui să contribuie la crearea de locuri de muncă de calitate în conformitate cu obiectivele în materie de ocupare a forței de muncă și formare din cadrul Pilonului european al drepturilor sociale. Tranziția energetică va necesita o sporire semnificativă a numărului de lucrători calificați într-o serie de sectoare, inclusiv cel al energiei din surse regenerabile, al stocării energiei și al materiilor prime, și are un mare potențial de creare de locuri de muncă de calitate. Nevoile de competențe în subsectorul pilelor de combustie cu hidrogen sunt estimate, numai în producție, la 180 000 de lucrători, tehnicieni și ingineri formați până în 2030, conform Planului strategic european privind tehnologiile energetice al Comisiei³⁵. În sectorul energiei solare fotovoltaice, ar fi necesare până la 66 000 de locuri de muncă numai în producție. Rețeaua europeană a serviciilor de ocupare a forței de muncă (EURES) oferă informații, consiliere și recrutare sau plasare în beneficiul lucrătorilor și al angajatorilor, inclusiv dincolo de frontierele pieței interne.

³⁵ Comisia Europeană, Direcția Generală Cercetare și Inovare, Centrul Comun de Cercetare, Planul strategic privind tehnologiile energetice (SET), Oficiul pentru Publicații, 2019, <https://data.europa.eu/doi/10.2777/04888>.

(65) Întrucât consolidarea capacității de producție a tehnologiilor esențiale „zero net” în Uniune nu va fi posibilă fără o forță de muncă calificată considerabilă, este necesar să se introducă măsuri de stimulare a activării unui număr mai mare de persoane pe piața forței de muncă, în special a femeilor, a tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), a persoanelor în vârstă și a persoanelor cu handicap. În plus, în conformitate cu obiectivele Recomandării Consiliului privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică, este important să se acorde un sprijin specific pentru tranziția de la un loc de muncă la altul pentru lucrătorii din sectoarele redundante și cele aflate în declin. Acest lucru înseamnă investiții în competențe și în crearea de locuri de muncă de calitate în domeniul tehnologiilor „zero net” în Uniune. Pornind de la inițiativele existente și ținând seama pe deplin de acestea, cum ar fi Pactul european privind competențele, activitățile la nivelul UE referitoare la informațiile și previziunile privind competențele, cum ar fi cele desfășurate de Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop) și Autoritatea Europeană a Muncii, precum și planurile de cooperare sectorială în materie de competențe, obiectivul este de a mobiliza toți actorii și de a oferi formare pentru toate nivelurile de competențe în măsura necesară: autoritățile statelor membre, inclusiv la nivel regional și local, furnizorii de educație și formare, partenerii sociali și economici și industria, în special IMM-urile, pentru a identifica nevoile în materie de competențe, a dezvolta programe de educație și formare și a le implementa pe scară largă în mod rapid și operațional. Proiectele strategice „zero net” joacă un rol esențial în acest sens. Statele membre și Comisia pot asigura sprijin financiar, inclusiv prin canalizarea posibilităților oferite de bugetul Uniunii prin intermediul unor instrumente precum Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, fondurile europene de dezvoltare regională, Mecanismul de redresare și reziliență, Fondul pentru modernizare, REPowerEU și Programul privind piața unică.

(66) Ar trebui lansate academii europene pentru industria „zero net” pentru a crea programe de educație și formare, conținut și materiale, precum și certificate care să ateste utilizarea acestora, pentru a perfecționa și a recalifica persoanele apte de muncă de toate vârstele de care este nevoie pentru lanțurile valorice esențiale ale tehnologiilor „zero net” și pentru a oferi programele, conținutul și materialele respective furnizorilor de educație și formare corespunzători din statele membre pentru utilizarea lor pe bază voluntară. Academiiile pentru industria „zero net” sunt organizații, consorții sau proiecte ale părților interesate relevante cărora Comisia Europeană le-a acordat finanțare de tip *seed*. Academiiile ar trebui să joace un rol de facilitare, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește conținutul materialelor didactice și organizarea sistemelor de învățământ, precum și conținutul și organizarea formării profesionale. Academiiile ar trebui să ofere programe de educație și formare, conținut și materiale pe care furnizorii de educație și formare, partenerii economici și sociali și alți actori implicați în perfecționarea și recalificarea profesională din statele membre, cum ar fi serviciile publice de ocupare a forței de muncă, pot alege să le utilizeze dacă li se pare util. Partenerii economici și sociali ar trebui să fie implicați în dezvoltarea programelor de formare pentru asigurarea relevanței și sporirea gradului de utilizare a acestora. Academiiile ar trebui să încurajeze predarea competențelor transversale care facilitează mobilitatea profesională, pe lângă predarea altor competențe necesare. Academiiile vor urmări să sprijine calitatea educației și formării oferite de furnizorii de educație și formare din statele membre, utilizând programe, conținut și materiale de învățare elaborate de academii, inclusiv prin formarea formatorilor acestora.

- (66a) Pentru a susține transparența și portabilitatea competențelor, precum și mobilitatea lucrătorilor, academiile europene pentru industria „zero net” vor elabora și promova implementarea de către furnizorii de educație și formare a unor certificate, inclusiv micro-certificate, pentru recunoașterea rezultatelor învățării. Certificatele elaborate de academiile europene pentru industria „zero net” pot fi emise de furnizorii de educație și formare din statele membre sau de organismele de atribuire din statele membre, în cazul în care un program de educație și formare elaborat de academiile a fost finalizat cu succes. Certificatele pot fi eliberate sub forma unor certificate europene pentru învățare și ar putea fi integrate în EUROPASS și, acolo unde este relevant și fezabil, incluse în cadrele naționale ale calificărilor. Statele membre pot încuraja recalificarea și perfecționarea continuă prin intermediul academiilor și al furnizorilor de educație și formare relevanți de pe teritoriile lor, de exemplu, prin programe naționale și finanțare din partea Uniunii.
- (67) În absența unor dispoziții specifice stabilite în dreptul Uniunii care să introducă cerințe minime de formare pentru accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, competența de a decide dacă și în ce mod un stat membru reglementează o profesie îi aparține acestuia; normele naționale privind accesul la profesiile reglementate nu trebuie să constituie un obstacol nejustificat sau disproporționat în calea exercitării acestor drepturi fundamentale. Competența de a reglementa accesul la o profesie trebuie exercitată în limitele principiilor nediscriminării și proporționalității, în conformitate cu Directiva (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii.
- (68) În cazul în care statele membre stabilesc că programele de învățare elaborate de academiile europene pentru industria „zero net” conduc la obținerea de certificate care corespund cunoștințelor, aptitudinilor și competențelor necesare pentru accesul la o profesie reglementată sau la activități care fac parte dintr-o profesie reglementată, statele membre ar trebui, pentru a facilita mobilitatea în cadrul profesiilor strategice din industria „zero net”, să considere aceste certificate drept dovezi ale calificărilor formale pe care le atestă, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind recunoașterea calificărilor profesionale.

- (69) La nivelul Uniunii, ar trebui instituită platforma Europa „zero net”, compusă din statele membre și prezidată de Comisie. Platforma Europa „zero net” poate oferi consiliere și asistență Comisiei și statelor membre cu privire la chestiuni specifice și poate constitui un organism de referință în cadrul căruia Comisia și statele membre își pot coordona acțiunile și pot face schimb de informații cu privire la aspecte legate de prezentul regulament. Platforma Europa „zero net” ar trebui, de asemenea, să îndeplinească sarcinile descrise în prezentul regulament, în special în ceea ce privește procesul de autorizare, inclusiv punctele unice de contact, proiectele strategice „zero net”, coordonarea finanțării, accesul la piețe, competențele, spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, precum și să consulte Comisia pentru evaluarea fezabilității și proporționalității propunerii de măsuri în cazul în care Comisia concluzionează că este improbabil ca obiectivele generale ale regulamentului să fie atinse. Dacă este necesar, platforma poate înființa subgrupuri permanente sau temporare și poate invita terți, cum ar fi experți sau reprezentanți ai industriilor „zero net”, precum și parteneri sociali și economici.
- (69a) După caz și dacă este util, platforma Europa „zero net” ar trebui să urmărească o colaborare strânsă cu alte inițiative, platforme și grupuri relevante ale Comisiei, pentru a încerca să obțină sinergii, a face schimb de expertiză și de informații și a încuraja implicarea părților interesate, evitând în același timp duplicarea și suprapunerile. Platforma va colabora cu alianțele industriale existente ale UE și, prin urmare, va contribui la activitatea alianțelor prin implicarea statelor membre. Principalele alianțe pentru colaborarea cu platforma sunt Alianța europeană pentru baterii, Alianța europeană a industriei energiei solare fotovoltaice, Alianța europeană pentru hidrogen curat, Alianța pentru aviație cu emisii zero, Alianța industrială pentru procesoare și tehnologiile semiconductorilor și Alianța industrială pentru lanțul valoric al combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Sectoarele care nu sunt reprezentate în prezent în alianțele industriale beneficiază în egală măsură de cadrul structurat pe care îl oferă platforma Europa „zero net”. În ceea ce privește parteneriatele strategice „zero net”, este prevăzută o colaborare strânsă cu Comitetul pentru materii prime critice, după caz.

- (70) Ca parte a Planului industrial al Pactului verde, Comisia și-a anunțat intenția de a încheia parteneriate industriale pentru tehnologii „zero net”, care să promoveze adoptarea tehnologiilor „zero net” la nivel mondial și să sprijine rolul capacităților industriale ale UE în pregătirea terenului pentru tranziția mondială către o energie curată. Comisia și statele membre pot coordona aceste parteneriate în cadrul platformei, discutând despre parteneriatele și procesele relevante existente, cum ar fi parteneriatele verzi, dialogurile privind energia și alte forme de contracte bilaterale existente, precum și despre potențialele sinergii cu acordurile bilaterale relevante încheiate de statele membre cu țări terțe.
- (71) Uniunea ar trebui să urmărească diversificarea și stimularea comerțului internațional și a investițiilor în tehnologii „zero net” și să promoveze standarde sociale și de mediu ridicate la nivel mondial. Acest lucru ar trebui făcut în strânsă cooperare și în parteneriat cu țările care împărtășesc aceeași viziune. În mod similar, ar trebui depuse eforturi mai susținute în materie de cercetare și inovare pentru dezvoltarea și implementarea tehnologiilor „zero net” în strânsă cooperare cu țările partenere, în cadrul unei abordări deschise, dar ferme, și pe baza reciprocității și a intereselor mutuale.
- (72) În cazul în care competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat este delegată Comisiei în temeiul prezentului regulament, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (73) În măsura în care oricare dintre măsurile prevăzute de prezentul regulament constituie ajutor de stat, dispozițiile referitoare la aceste măsuri nu aduc atingere aplicării articolelor 107 și 108 din tratat.

- (74) Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea sau efectele acțiunilor, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

- (1) Obiectivul general al prezentului regulament este de a îmbunătăți funcționarea pieței interne prin instituirea unui cadru care să asigure accesul Uniunii la aprovizionarea sigură și durabilă cu tehnologii „zero net” și de a aduce totodată o contribuție la atingerea obiectivelor Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră până în 2030 cu cel puțin 55 % față de nivelurile din 1990 și de obținere a neutralității climatice până în 2050.
- (2) Pentru a contribui la atingerea obiectivului general menționat la alineatul (1), prezentul regulament cuprinde măsuri care vizează:
 - (a) reducerea riscului de perturbări ale aprovizionării legate de tehnologiile „zero net” susceptibile să denatureze concurența și să fragmenteze piața internă, în special prin identificarea posibilității de extindere a capacității de producție a tehnologiilor „zero net” și a lanțurilor lor valorice și prin sprijinirea acestei extinderi;
 - (b) încurajarea cererii de tehnologii durabile și reziliente „zero net” prin achiziții publice, licitații și alte forme de intervenții publice;
 - (c) consolidarea competențelor prin sprijinirea academiilor pentru industria „zero net”, protejând și creând astfel locuri de muncă de calitate;
 - (d) sprijinirea inovării prin crearea unor spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”;
 - (e) îmbunătățirea capacității Uniunii de a monitoriza și de a atenua riscul în materie de aprovizionare cu tehnologii „zero net”.
- (2a) Prezentul regulament vizează, de asemenea, instituirea unei piețe a Uniunii pentru serviciile de stocare a CO₂.

Articolul 2
Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică tehnologiilor „zero net”, cu excepția articolelor 26 și 27 din prezentul regulament, care se aplică exclusiv tehnologiilor inovatoare „zero net” și altor tehnologii inovatoare care au potențialul de a facilita tranziția către o economie curată, neutră din punct de vedere climatic, precum și de a reduce dependențele strategice. Materiile prime critice care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE).../... [a se adăuga nota de subsol cu referințele de publicare ale Regulamentului privind materiile prime critice] nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

În cazul instalațiilor de producție integrată care acoperă producția de materiale care intră atât sub incidența [Actului privind materiile prime critice], cât și a prezentului regulament, regulamentul aplicabil se stabilește în funcție de produsul finit al instalațiilor.

Articolul 3
Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „tehnologii «zero net»” înseamnă toate tehnologiile identificate la articolul 3a, care sunt produse finite, componente specifice sau mașini specifice utilizate în principal pentru fabricarea acestor produse și care au cel puțin nivelul 8 de maturitate tehnologică;
 - (aa) „tehnologie strategică «zero net»” înseamnă toate tehnologiile identificate la articolul 3b alineatul (1), care sunt produse finite, componente specifice sau mașini specifice utilizate în principal pentru fabricarea acestor produse și care au cel puțin nivelul 8 de maturitate tehnologică;

- (b) „utilizate în principal” înseamnă produse finite și componente specifice, care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net”, astfel cum sunt prevăzute în anexa X, sau produsele finite, componentele specifice și mașinile specifice care sunt esențiale pentru producția de tehnologii „zero net”, pe baza dovezilor furnizate unei autorități naționale competente de către inițiatorul proiectului, cum ar fi studii de piață sau acorduri de preluare;
- (ac) „energie din surse regenerabile” înseamnă „energie din surse regenerabile”, astfel cum este definită în Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile;
- (aca) „combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică” înseamnă combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, astfel cum sunt definiți la [articolul XX din Directiva RED II revizuită];
- (ad) „combustibili alternativi durabili” înseamnă combustibili destinați sectorului aviației, astfel cum sunt menționați la articolul 3 punctele 7, 13 și 17 din [Regulamentul ReFuelEU în domeniul aviației] sau combustibili destinați sectorului maritim, astfel cum au fost identificați prin aplicarea criteriilor definite la articolul 10 alineatele (1) și (2) din [Regulamentul FuelEU în domeniul maritim];
- (ae) „tehnologii industriale transformatoare pentru decarbonizare” înseamnă extinderea capacității de producție a tehnologiilor industriale transformatoare care sunt utilizate pentru a reduce în mod semnificativ și permanent ratele emisiilor de CO₂ echivalent ale activităților energointensive în sectoarele oțelului, aluminiului, metalelor neferoase, substanțelor chimice de bază, cimentului, varului, sticlei, ceramicii, îngrășămintelor și hârtiei, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic;
- (af) „soluții biotehnologice în domeniul climei și al energiei” înseamnă tehnologii ancorate în utilizarea de organisme vii, cum ar fi enzimele, microorganismele și cultura bacteriană, capabile să reducă emisiile de CO₂ prin înlocuirea factorilor de producție fosili sau chimici energointensivi în procesele de producție industrială relevante, printre altele, pentru captarea dioxidului de carbon și producția de biocombustibili;
- (b) „componentă” înseamnă o parte a unei tehnologii „zero net”, fabricată și comercializată de o întreprindere, inclusiv materialele prelucrate;

- (ba) „material prelucrat” înseamnă un material care se află într-un stadiu avansat de prelucrare, cu excepția materiilor prime critice care intră sub incidența Actului privind materiile prime critice, și care este conceput pentru a îndeplini o funcție specifică în cadrul unei tehnologii „zero net”;
- (c) „tehnologii inovatoare «zero net»” înseamnă tehnologii care corespund definiției „tehnologiilor «zero net»”, dar nu au cel puțin nivelul 8 de maturitate tehnologică, și care cuprind inovații autentice care nu sunt disponibile în prezent pe piață și sunt suficient de avansate pentru a fi testate într-un mediu controlat;
- (ca) „alte tehnologii inovatoare” înseamnă tehnologii din domeniul energiei sau climei cu potențial dovedit de a contribui la decarbonizarea sistemelor industriale sau energetice și de a reduce dependențele strategice, care includ inovații autentice care nu sunt disponibile în prezent pe piața europeană și care sunt suficient de avansate pentru a fi testate într-un mediu controlat, dar care nu au un nivel tehnologic de cel puțin 8;
- (d) „proiect de producere de tehnologie «zero net»” înseamnă o instalație comercială planificată sau extinderea ori reafectarea unei instalații existente în vederea producerii de tehnologii „zero net”;
- (e) „proiect strategic «zero net»” înseamnă un proiect de producere de tehnologie „zero net”, un proiect de stocare a CO₂ sau un proiect de infrastructură de transport al CO₂ situat în Uniune, pe care un stat membru l-a recunoscut drept proiect strategic „zero net” în conformitate cu articolele 10 și 11;

- (f) „proces de acordare a autorizațiilor” înseamnă un proces care acoperă toate autorizațiile relevante pentru construirea, extinderea, modificarea și exploatarea proiectelor de producere de tehnologie „zero net” și a proiectelor strategice, care cuprinde toate cererile și procedurile, de la confirmarea faptului că cererea este completă până la notificarea deciziei exhaustive. Pentru stocarea geologică a CO₂, procesul de acordare a autorizațiilor se referă la procesul de acordare a autorizațiilor de stocare, care vizează prelucrarea tuturor autorizațiilor necesare pentru instalațiile de suprafață în vederea exploatării unui sit de stocare (autorizație de construcție, autorizație privind conductele...) și a autorizației de mediu pentru injectarea și stocarea CO₂, finalizată în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului;
- (g) „decizie exhaustivă” înseamnă decizia sau ansamblul deciziilor luate de autoritățile statelor membre care stabilește dacă unui inițiator al proiectului i se acordă sau nu autorizarea pentru implementarea unui proiect de producere de tehnologie „zero net”, fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac;
- (h) „inițiator al proiectului” înseamnă orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi care dezvoltă un proiect de producere de tehnologie „zero net” sau un proiect strategic „zero net”;
- (i) „spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile «zero net»” înseamnă un sistem care le permite întreprinderilor să testeze tehnologii inovatoare „zero net” și alte tehnologii inovatoare într-un mediu real controlat, în cadrul unui plan specific, elaborat și monitorizat de o autoritate competentă;
- (j) „nivel de maturitate tehnologică” înseamnă o metodă de estimare a maturității tehnologice, în conformitate cu clasificarea utilizată de Agenția Internațională a Energiei;
- (k) „autorități vizate” înseamnă autorități care, în temeiul dreptului intern, sunt implicate în eliberarea autorizațiilor în cadrul procesului de acordare a autorizațiilor, astfel cum este descris la litera (f);

- (l) „procedură de achiziții publice” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (i) orice tip de procedură de atribuire reglementată de Directiva 2014/24/UE pentru încheierea unui contract de achiziție publică sau de Directiva 2014/25/UE pentru încheierea unui contract de achiziții de produse, lucrări și servicii;
 - (ii) o procedură de atribuire a unei concesiuni de lucrări sau de servicii, reglementată de Directiva 2014/23/UE;
- (m) „autoritate contractantă”, în contextul procedurilor de achiziții publice, înseamnă o autoritate contractantă astfel cum este definită la articolul 6 din Directiva 2014/23/UE, la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 3 din Directiva 2014/25/UE;
- (n) „entitate contractantă”, în contextul procedurilor de achiziții publice, înseamnă o entitate contractantă astfel cum este definită la articolul 7 din Directiva 2014/23/UE și la articolul 4 din Directiva 2014/25/UE;
- (o) „contract”, în contextul procedurilor de achiziții publice, înseamnă un contract de achiziții publice astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24/UE, „contracte de achiziții de produse, lucrări și servicii” astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/25/UE și „concesiuni” astfel cum sunt definite la articolul 5 punctul 1 din Directiva 2014/23/UE;
- (p) „licitație” înseamnă un mecanism pentru proceduri competitive de atribuire vizând sprijinirea producției sau a consumului de energie din surse regenerabile, care nu intră sub incidența Directivelor 2014/23/UE, 2014/24/UE, 2014/25/UE și 2009/81/CE;
- (q) „capacitate de injectare de CO₂” înseamnă cantitatea anuală de CO₂ care poate fi injectată într-un sit de stocare geologică operațional, autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, cu scopul de a reduce emisiile sau de a spori absorbțiile de carbon, în special cele provenite de la instalațiile industriale de mari dimensiuni, măsurată în tone pe an;

- (r) „integrarea sistemului energetic” înseamnă soluții pentru planificarea și funcționarea sistemului energetic în ansamblul său, cu implicarea mai multor purtători de energie, infrastructuri și sectoare de consum, prin crearea de legături mai strânse între aceștia cu obiectivul de a furniza servicii energetice flexibile, fiabile, eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor și bazate pe surse regenerabile, la cel mai mic cost posibil pentru societate și mediu;
- (s) „capacitate de producție” înseamnă volumul total al capacității de producție a tehnologiilor „zero net” fabricate în cadrul unui proiect de producție. În cazul în care, în cadrul proiectului, nu sunt fabricate produse finite, ci componente specifice sau mașini specifice utilizate în principal pentru fabricarea acestor produse, capacitatea de producție se referă la capacitatea de producție a produsului finit care utilizează aceste componente sau mașini specifice în procesul de producție.

Capitolul Ia

Tehnologii „zero net” și tehnologii strategice „zero net”

Articolul 3a

Lista tehnologiilor „zero net”

- (1) Tehnologiile „zero net” care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sunt:
 - (a) tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile;
 - (b) stocarea energiei electrice și termice;
 - (c) pompe de căldură;
 - (d) tehnologii ale rețelelor electrice;
 - (e) tehnologii din domeniul combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică;
 - (f) tehnologii din domeniul combustibililor alternativi durabili;
 - (g) tehnologii pe bază de hidrogen, inclusiv electrolizoare și pile de combustie;
 - (i) tehnologii nucleare;

- (j) tehnologii de transport, captare, utilizare și stocare a CO₂;
- (k) tehnologii de eficiență energetică legate de sistemul energetic;
- (l) soluții biotehnologice în domeniul climei și al energiei, inclusiv soluții bazate pe materii prime biologice;
- (p) tehnologii industriale transformatoare pentru decarbonizare care nu sunt incluse în categoriile anterioare.

Articolul 3b

Lista tehnologiilor strategice „zero net”

- (1) Lista tehnologiilor strategice „zero net” și care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sunt:
 - (a) tehnologii solare fotovoltaice, electrotermice solare și termosolare;
 - (b) tehnologii de energie eoliană onshore și de energie din surse regenerabile offshore;
 - (c) tehnologii ale bateriilor și de stocare;
 - (d) pompe de căldură și tehnologii energetice geotermale;
 - (e) tehnologii pe bază de hidrogen, inclusiv electrolizoare și pile de combustie;
 - (f) tehnologii durabile pe bază de biogaz și biometan;
 - (g) tehnologii de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC);
 - (h) tehnologii ale rețelelor electrice;
 - (i) tehnologii de producere a energiei prin fisiune nucleară, inclusiv tehnologiile bazate pe ciclul combustibilului nuclear;
 - (j) tehnologii din domeniul combustibililor alternativi durabili.
- (2) Lista de la alineatul (1) nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a alege între diferite surse de energie și de a stabili structura generală a aprovizionării sale cu energie.

- (3) Lista de la alineatul (1) nu aduce atingere alocării de fonduri din partea Uniunii, în special în ceea ce privește criteriile de eligibilitate sau de atribuire, astfel cum au fost adoptate în conformitate cu procedurile corespunzătoare, sau în ceea ce privește sprijinul acordat de Uniune prin intermediul Băncii Europene de Investiții.

Capitolul II

Condiții favorizante pentru producerea de tehnologii „zero net”

SECȚIUNEA I

SIMPLIFICAREA PROCESELOR ADMINISTRATIVE ȘI DE ACORDARE A AUTORIZAȚIILOR

Articolul 4

Punctul unic de contact

- (1) Până la... [9 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre desemnează unul sau mai multe puncte de contact la nivelurile relevante ale administrației lor. Punctul de contact desemnat este responsabil de facilitarea și coordonarea procesului de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv pentru proiectele strategice „zero net”, și de furnizarea de informații privind raționalizarea procesului administrativ în conformitate cu articolul 5, inclusiv informații privind momentul în care o cerere este considerată completă în conformitate cu articolul 6 alineatele (2a) și (6).
- (1a) În cazul mai multor puncte de contact desemnate, statele membre pun la dispoziție instrumente pentru a-i ajuta pe inițiatorii proiectelor să identifice punctul de contact desemnat adecvat pe pagina web creată în conformitate cu articolul 5.
- (2) Punctul de contact desemnat este singurul punct de contact pentru inițiatorul proiectului în procesul de acordare a autorizațiilor pentru un proiect de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv pentru un proiect strategic „zero net”. Punctul de contact desemnat informează inițiatorul proiectului cu privire la rezultatul deciziei exhaustive.

- (3) Responsabilitățile punctului de contact desemnat sau sarcinile legate de acesta pot fi delegate unei alte autorități, pentru un proiect de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv un proiect strategic „zero net”, cu condiția ca:
- (a) punctul de contact desemnat să informeze inițiatorul proiectului cu privire la delegarea respectivă;
 - (b) să existe un punct unic de contact responsabil pentru fiecare proiect;
 - (c) un punct unic de contact să coordoneze prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante;
 - (d) un punct unic de contact să ofere informații cu privire la documentația relevantă necesară pentru depunerea cererii în cadrul procesului de acordare a autorizațiilor.
- (4) Inițiatorii proiectelor pot prezenta în format electronic orice documente relevante pentru procesul de acordare a autorizațiilor.
- (5) Autoritățile competente se asigură că sunt luate în considerare toate studiile, permisele sau autorizațiile relevante eliberate sau efectuate pentru un anumit proiect și că nu sunt necesare duplicări ale studiilor, permiselor sau autorizațiilor, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul intern sau în dreptul Uniunii.
- (6) Statele membre se asigură că solicitanții au acces cu ușurință la informații privind procedurile de soluționare a litigiilor referitoare la procesul de acordare a autorizațiilor, inclusiv, după caz, la mecanismele alternative de soluționare a litigiilor, în cazul în care astfel de proceduri sunt prevăzute în dreptul intern.
- (7) Statele membre se asigură că punctul de contact desemnat dispune de personal calificat suficient și de suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare pentru îndeplinirea cu eficacitate a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (8) Platforma menționată la articolele 28 și 29 discută periodic despre punerea în aplicare a prezentei secțiuni și a articolelor 12 și 13 și face schimb de bune practici pentru organizarea punctelor de contact desemnate.

- (9) Autoritățile naționale competente precizează și fac cunoscute punctului de contact desemnat cerințele și amploarea informațiilor solicitate inițiatorului proiectului înainte de începerea procesului de acordare a autorizațiilor.

Articolul 5

Accesibilitatea online a informațiilor

Statele membre oferă acces online și într-un mod centralizat și ușor accesibil la următoarele informații privind procesele relevante pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv pentru proiectele strategice „zero net”:

- (-a) punctele de contact desemnate menționate la articolul 4 alineatul (1);
- (a) procesul de acordare a autorizațiilor, inclusiv informații privind soluționarea litigiilor;
- (b) serviciile de finanțare și de investiții;
- (c) posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre;
- (d) serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală, dreptul muncii.

Articolul 6

Durata procesului de acordare a autorizațiilor

- (1) Procesul de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net” nu depășește niciunul dintre următoarele termene:
- (a) 12 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor de producere de tehnologie „zero net” cu o capacitate de producție anuală mai mică de 1 GW;
 - (b) 18 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor de producere de tehnologie „zero net” cu o capacitate de producție anuală de cel puțin 1 GW.

- (2) Pentru proiectele de producere de tehnologie „zero net” a căror capacitate de producție anuală nu se măsoară în GW, procesul de acordare a autorizațiilor nu depășește 18 luni.
- (2a) În cazul în care este necesară o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, etapele evaluării menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (i) din directiva respectivă nu sunt incluse în durata procesului de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2).
- (4) În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului de producere de tehnologie „zero net” sau a proiectului strategic „zero net” propus impun acest lucru, un stat membru poate prelungi o dată termenele menționate la articolul 6 alineatele (1) și (2) și la articolul 13 alineatele (1) și (2) cu cel mult 3 luni, înainte de expirarea acestora și de la caz la caz.
- În cazul în care consideră că proiectul de producere de tehnologie „zero net” sau proiectul strategic „zero net” propus prezintă riscuri excepționale pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor sau a populației generale și dacă este necesar mai mult timp pentru a se stabili dacă sunt instituite măsuri de abordare a riscurilor identificabile, un stat membru poate prelungi termenele respective cu încă 6 luni, înainte de expirarea acestora și de la caz la caz.
- (5) În oricare dintre aceste cazuri, punctul de contact desemnat informează inițiatorul proiectului cu privire la motivele prelungirii și la data la care se așteaptă în scris decizia exhaustivă.
- (5a) Punctul de contact desemnat menționat la articolul 4 alineatul (1) notifică inițiatorului proiectului termenul de prezentare a raportului privind evaluarea impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, ținând seama de organizarea procesului de acordare a autorizațiilor în statul membru în cauză și de necesitatea de a acorda suficient timp pentru evaluarea raportului. Perioada cuprinsă între termenul de prezentare a raportului privind evaluarea impactului asupra mediului și prezentarea raportului respectiv nu se ia în calcul pentru durata procesului de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2).

În cazul în care consultarea în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (ii) din Directiva 2011/92/UE determină necesitatea completării raportului privind evaluarea impactului asupra mediului cu informații suplimentare, punctul de contact desemnat menționat la articolul 4 alineatul (1) îi poate oferi inițiatorului proiectului posibilitatea de a prezenta informații suplimentare. În acest caz, punctul de contact desemnat notifică inițiatorului proiectului termenul de prezentare a informațiilor suplimentare, care nu poate fi mai mic de 30 de zile de la notificare. Perioada cuprinsă între termenul de prezentare a informațiilor suplimentare și prezentarea informațiilor respective nu este luată în considerare pentru durata procesului de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2).

- (6) În termen de cel mult 45 de zile de la primirea unei cereri de acordare a autorizațiilor, punctul de contact desemnat menționat la articolul 4 alineatul (1) confirmă dacă cererea este completă sau, în cazul în care inițiatorul proiectului nu a trimis toate informațiile necesare prelucrării cererii, îi solicită inițiatorului proiectului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către punctul de contact desemnat menționat la articolul 4 alineatul (1) marchează începerea procesului de acordare a autorizațiilor pentru cererea respectivă.
- (7) În termen de cel mult două luni de la data confirmării, punctul de contact desemnat întocmește, în strânsă cooperare cu alte autorități vizate, un calendar detaliat al procesului de acordare a autorizațiilor.
- (8) Termenele prevăzute la articolele 6 și 13 nu aduc atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din cel internațional și nici căilor de atac administrative sau judiciare în fața unei instanțe judecătorești.
- (9) Termenele prevăzute la articolele 6 și 13 pentru oricare dintre procesele de acordare a autorizațiilor nu aduc atingere unor eventuale termene mai scurte stabilite de statele membre.

Articolul 7

Evaluări și autorizații de mediu

- (1) În cazul în care este necesară efectuarea unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, inițiatorul proiectului în cauză poate solicita, înainte de depunerea cererii, avizul punctului de contact desemnat cu privire la domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse în raportul privind evaluarea impactului asupra mediului în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată. Punctul de contact desemnat se asigură că avizul menționat la primul paragraf este emis cât mai rapid posibil și în termen de cel mult 45 de zile de la data la care inițiatorul proiectului a transmis solicitarea.
- (2) În cazul în care obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din Directiva 2011/92/UE, Directiva 92/43/CEE, Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului, Directiva 2000/60/CE, Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului, Directiva 2010/75/UE sau Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului [sau Regulamentul privind refacerea naturii COM (2022) 304 final], statul membru se asigură că se aplică o procedură coordonată sau o procedură comună care îndeplinește cerințele respectivelor dispoziții juridice din dreptul Uniunii.
- În cadrul procedurii coordonate menționate la primul paragraf, o autoritate competentă coordonează diversele evaluări individuale ale impactului unui anumit proiect asupra mediului, prevăzute de dreptul aplicabil al Uniunii.
- În cadrul procedurii comune menționate la primul paragraf, o autoritate competentă prevede o singură evaluare a impactului unui anumit proiect asupra mediului, prevăzută de dreptul aplicabil al Uniunii.
- (3) Statul membru se asigură că se prezintă o concluzie motivată, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv) din Directiva 2011/92/UE privind evaluarea impactului asupra mediului, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor necesare colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din directiva respectivă și de la finalizarea consultărilor menționate la articolele 6 și 7 din directiva respectivă.

- (4) Termenele pentru consultarea publicului interesat, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2011/92/UE, și a autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) din directiva respectivă cu privire la raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă nu depășesc 90 de zile.

Articolul 8

Planificarea

- (1) Statele membre încurajează autoritățile naționale, regionale și locale responsabile cu elaborarea planurilor, inclusiv a planurilor de zonare, a planurilor de amenajare a teritoriului și a planurilor de utilizare a terenurilor, să includă în aceste planuri, după caz, dispoziții pentru dezvoltarea de proiecte de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv de proiecte strategice „zero net”, și pentru întreaga infrastructură necesară.
- (2) În cazul în care planurile includ dispoziții pentru dezvoltarea unor proiecte de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv a unor proiecte strategice „zero net”, și sunt supuse unei evaluări în temeiul Directivei 2001/42/CE și al articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, ele fac obiectul unor evaluări simplificate. Dacă este cazul, evaluarea simplificată abordează, de asemenea, impactul asupra tuturor corpurilor de apă potențial afectate și verifică dacă planul poate împiedica un corp de apă să respecte obligațiile prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, să atingă o stare bună sau un potențial bun și dacă nu îi deteriorează starea sau potențialul. În cazul în care statele membre relevante au obligația de a evalua impactul activităților actuale și viitoare asupra mediului marin, inclusiv interacțiunile dintre uscat și mare, astfel cum se menționează la articolul 4 din Directiva 2014/89/UE, evaluarea simplificată acoperă și acest impact.

Articolul 8a

Stabilirea de zone de accelerare „zero net”

- (1) Statele membre pot adopta planuri de desemnare a unor zone specifice pentru a accelera proiectele de producere de tehnologie „zero net”, inclusiv proiecte strategice „zero net” sau clustere ale acestora, pentru a testa tehnologii „zero net” inovatoare, pentru a facilita procesele de acordare a autorizațiilor și, după caz, pentru a dezvolta oportunități economice și pentru a împărți responsabilitățile.

- (2) Aceste planuri:
- (a) definesc o zonă geografică clară pentru zonele de accelerare „zero net”;
 - (b) exclud siturile Natura 2000 și zonele desemnate în cadrul sistemelor naționale de protecție pentru conservarea naturii și biodiversității și rutele identificate de migrație a păsărilor și a mamiferelor marine;
 - (c) fac obiectul unei evaluări de mediu în temeiul Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului și, după caz, al unei evaluări în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE. Această dispoziție nu aduce atingere conformității proiectelor individuale cu legislația aplicabilă a Uniunii în materie de mediu;
 - (d) asigură sinergii cu desemnarea zonelor pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile din RED3.
- (3) Statele membre pot facilita crearea infrastructurii necesare în zonele de accelerare „zero net” pentru a dezvolta proiecte „zero net”. Aceasta poate fi, dar nu se limitează la, infrastructură fizică, digitală sau de energie electrică.

Articolul 8b

Acordarea de autorizații în cadrul zonelor de accelerare „zero net”

- (1) Dispozițiile prevăzute în secțiunile 1 și 2 se aplică proiectelor individuale din zonele de accelerare „zero net”.
- (2) Pentru a evita duplicarea evaluărilor, punctul de contact desemnat ține seama de rezultatele evaluărilor efectuate în temeiul articolului 8a alineatul (2) litera (c) atunci când emite avizul în temeiul articolului 7 alineatul (1).
- (3) Punctul unic de contact poate crea modele care să indice autorizațiile specifice necesare pentru proiectele din zonele de accelerare „zero net” și transmiterea acestora către autoritățile competente. Modelele pot fi partajate în cadrul platformei Europa „zero net”.

Articolul 9

Aplicabilitatea convențiilor CEE-ONU

- (1) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere obligațiilor prevăzute la articolele 6 și 7 din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU), semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, și în Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, semnată la Espoo la 25 februarie 1991, precum și în Protocolul privind evaluarea strategică de mediu la aceasta, semnat la Kiev la 21 mai 2003.
- (2) Toate deciziile adoptate în temeiul prezentei secțiuni și al articolelor 12 și 13 sunt puse la dispoziția publicului.

SECȚIUNEA II

PROIECTE STRATEGICE „ZERO NET”

Articolul 9a

Valoarea de referință

Comisia și statele membre susțin proiectele strategice în conformitate cu prezenta secțiune pentru a se asigura că, până în 2030, capacitatea de producție în Uniune a tehnologiilor strategice „zero net” enumerate la articolul 3b se apropie de 40 % din nevoile anuale ale Uniunii în materie de implementare a tehnologiilor corespunzătoare necesare pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie pentru 2030 sau atinge cel puțin acest procent.

Articolul 10

Criterii de selecție

- (1) Statele membre acordă statutul de proiecte strategice „zero net” proiectelor de producere de tehnologie „zero net” axate pe una dintre tehnologiile menționate la articolul 3b și situate în Uniune care contribuie la realizarea obiectivelor și care îndeplinesc cel puțin unul dintre următoarele criterii:

- (a) proiectul de producere de tehnologie „zero net” contribuie la reziliența tehnologică și industrială a tehnologiilor „zero net” ale Uniunii prin creșterea capacității de producție a unei componente sau a unui segment din lanțul valoric al tehnologiilor „zero net” pentru obținerea căreia Uniunea este puternic dependentă de importuri dintr-o singură țară terță;
- (b) proiectul de producere de tehnologie „zero net” are un impact pozitiv clar asupra lanțului de aprovizionare sau asupra sectoarelor din aval ale industriei „zero net” din Uniune, cu efecte de propagare în alte state membre, dincolo de inițiatorul proiectului și de statele membre în cauză, contribuind totodată la competitivitatea, la obiectivele Uniunii în materie de climă și energie și la crearea de locuri de muncă de calitate în cadrul lanțului de aprovizionare din industria „zero net” din Uniune, în conformitate cu cel puțin unul dintre următoarele criterii:
- (i) adaugă o capacitate de producție semnificativă în Uniune pentru tehnologia „zero net” în cauză care contribuie la realizarea obiectivului prevăzut la articolul 9a;
- (ii) produce tehnologii cu o durabilitate și o performanță de mediu îmbunătățite;
- și în conformitate cu cel puțin unul dintre următoarele criterii:
- (iii) pune în aplicare măsuri de atragere, perfecționare sau recalificare a forței de muncă necesare în domeniul tehnologiilor „zero net”, inclusiv prin ucenicii, în strânsă cooperare cu partenerii sociali;
- (iv) adoptă practici cuprinzătoare de producție circulară și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, inclusiv, de exemplu, recuperarea căldurii reziduale, valorificarea fluxurilor secundare și utilizarea eficientă a apei.
- (2) Statele membre acordă statutul de proiecte strategice „zero net” proiectelor de stocare a CO₂ care îndeplinesc toate criteriile următoare:

- (a) situl de stocare a CO₂ este situat pe teritoriul Uniunii, în zonele economice exclusive sau pe platoul continental al acesteia, în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS);
 - (b) proiectul de stocare a CO₂ contribuie la atingerea obiectivului prevăzut la articolul 16;
 - (c) pentru proiectul de stocare a CO₂ a fost depusă o cerere de obținere a autorizației pentru stocarea geologică sigură și permanentă a CO₂ în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.
- (2a) Proiectele de captare a CO₂ și proiectele de infrastructură de transport al CO₂ care facilitează conexiunile instalațiilor care captează CO₂ cu siturile de stocare a CO₂ recunoscute ca proiecte strategice „zero net” în conformitate cu alineatul (2) sunt considerate, de asemenea, proiecte strategice „zero net”.
- (2b) Comisia furnizează informații generale, date și orientări pentru evaluarea criteriilor de la alineatele (1) și (2).
- (3) Proiectele de producere de tehnologie „zero net” care corespund unei tehnologii astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (aa), care sunt situate în „regiuni mai puțin dezvoltate și de tranziție” și în teritoriile care primesc sprijin din Fondul pentru o tranziție justă și care sunt eligibile pentru a primi finanțare în temeiul normelor politicii de coeziune, sunt recunoscute de către statele membre, după finalizarea procedurii de atribuire, drept proiecte strategice „zero net” în temeiul articolului 11 alineatul (3), la cererea scrisă a inițiatorului proiectului, fără ca acesta să fie nevoit să depună o cerere formală în temeiul articolului 11 alineatul (2).
- (4) Un proiect de producere de tehnologie „zero net” situat în Uniune care contribuie la realizarea obiectivului general prevăzut la articolul 1 alineatul (1) și care beneficiază de Fondul pentru inovare EU ETS sau care face parte din proiectele importante de interes european comun, din proiectele vailor europene de hidrogen sau din proiectele Băncii Europene pentru Hidrogen, atunci când fondurile sprijină investițiile în capacități de producție a unei tehnologii astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (aa), este recunoscut de către statele membre drept proiect strategic „zero net” în temeiul articolului 11 alineatul (3), la cererea inițiatorului proiectului, fără ca acesta să fie nevoit să depună o cerere formală în temeiul articolului 11 alineatul (2).

- (5) În cazul în care un proiect strategic „zero net” contribuie la un lanț valoric pentru o tehnologie pe care un stat membru nu o acceptă ca parte a structurii generale a aprovizionării sale cu energie, statul membru poate refuza să acorde statutul de proiect.

Articolul 11

Acreditarea și recunoașterea

- (1) Cererile de recunoaștere a proiectelor strategice „zero net” se prezintă statului membru relevant de către inițiatorul proiectului.
- (2) Cererea menționată la alineatul (1) trebuie să includă toate elementele următoare:
- (a) dovezi relevante referitoare la respectarea criteriilor stabilite la articolul 10 alineatul (1) sau (2);
 - (b) un plan de afaceri care evaluează viabilitatea financiară a proiectului în concordanță cu obiectivul creării de locuri de muncă de calitate;
 - (c) o primă estimare a unui calendar al proiectului, pentru a estima momentul în care proiectul ar putea contribui la valoarea de referință a Uniunii privind capacitatea de producție prevăzută la articolul 9a sau la obiectivul de la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ prevăzut la articolul 16.
- (2a) Comisia furnizează un formular prestabilit pentru depunerea cererilor menționate la alineatul (1).
- (3) Statele membre evaluează cererea menționată la alineatul (1) în cadrul unui proces echitabil și transparent în termen de o lună de la primirea cererii complete. În cazul în care inițiatorul proiectului nu a trimis toate informațiile relevante și complete necesare pentru prelucrarea unei cereri, statul membru solicită, o singură dată, ca inițiatorul proiectului să prezinte informații suplimentare fără întârzieri nejustificate, pentru a se ajunge la o cerere completă. Data confirmării caracterului complet al cererii marchează începerea procesului de evaluare.

- (3a) În cazul în care nu există nicio decizie în termenul prevăzut la alineatul (3), inițiatorul proiectului poate înștiința platforma Europa „zero net”, iar Comisia solicită statului membru, fără întârzieri nejustificate, să îi furnizeze inițiatorului proiectului un termen actualizat. Statul membru precizează apoi intervalul de timp în care va fi luată decizia privind recunoașterea proiectului ca fiind strategic.
- (4) Comisia poate emite un aviz cu privire la proiectele strategice „zero net” aprobate. În cazul respingerii cererii de către un stat membru, solicitantul are dreptul de a prezenta cererea Comisiei, care o evaluează în termen de 20 de zile lucrătoare. Evaluarea Comisiei nu aduce atingere deciziei statului membru.
- (5) În cazul în care, în urma evaluării efectuate în conformitate cu alineatul (4), Comisia este de acord cu respingerea cererii de către statul membru, aceasta trimite solicitantului o scrisoare de notificare cu privire la concluzia sa. În cazul în care evaluarea Comisiei este diferită de cea a statului membru, proiectul în cauză este discutat în cadrul platformei Europa „zero net” astfel cum este instituită la articolul 28.
- (6) În cazul în care Comisia sau un stat membru constată că un proiect strategic „zero net” a suferit modificări substanțiale sau nu mai respectă criteriile stabilite la articolul 10 alineatul (1) sau (3) sau în cazul în care recunoașterea s-a bazat pe o cerere care conține informații incorecte, Comisia sau statul membru respectiv informează inițiatorul proiectului în acest sens. După audierea inițiatorului proiectului, statul membru poate abroga decizia de acordare a statutului de proiect strategic „zero net”.
- (7) Proiectele care nu mai sunt recunoscute drept proiecte strategice „zero net” pierd toate drepturile legate de acest statut în temeiul prezentului regulament.
- (8) Comisia instituie și menține un registru cu acces liber al proiectelor strategice „zero net”.

Statutul prioritar al proiectelor strategice „zero net”

- (1) Inițiatorii proiectelor și toate autoritățile vizate se asigură că, pentru proiectele strategice „zero net”, aceste procese sunt tratate în cel mai rapid mod posibil, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (2) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de dreptul Uniunii, în cazul în care unui proiect i se acordă statutul de proiect strategic „zero net”, statele membre acordă proiectelor strategice „zero net” statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă, dacă un astfel de statut există în dreptul intern, acestea fiind tratate în mod corespunzător în cadrul proceselor de acordare a autorizațiilor, inclusiv al celor legate de evaluările de mediu și, dacă dreptul intern o prevede, de amenajarea teritoriului.
- (3) Se consideră că proiectele strategice „zero net” contribuie la securitatea aprovizionării cu tehnologii strategice „zero net” în Uniune și că ele servesc, prin urmare, interesului public. În ceea ce privește impactul asupra mediului abordat la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și la articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE [sau la articolul 4 alineatele (8) și (8a) din Regulamentul privind refacerea naturii], proiectele strategice „zero net” din Uniune sunt considerate proiecte de interes public și pot fi considerate ca fiind de interes public superior, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în actele respective.
- (4) Toate procedurile de soluționare a diferendelor, litigiile, recursurile și căile de atac legate de proiectele strategice „zero net” în fața oricăror instanțe, tribunale și comisii naționale, inclusiv medierea sau arbitrajul, în cazul în care acestea există în dreptul intern, sunt considerate urgente, dacă și în măsura în care dreptul intern privind procesele de acordare a autorizațiilor prevede astfel de proceduri de urgență și cu condiția respectării drepturilor la apărare aplicabile în mod normal persoanelor fizice sau comunităților locale. Inițiatorii proiectelor strategice „zero net” participă la o astfel de procedură de urgență, dacă este cazul.

Articolul 13

Durata procesului de acordare a autorizațiilor pentru proiectele strategice „zero net”

- (1) Procesul de acordare a autorizațiilor pentru proiectele strategice „zero net” nu depășește niciunul dintre următoarele termene:
 - (a) 9 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor strategice „zero net” cu o capacitate de producție anuală mai mică de 1 GW;
 - (b) 12 luni pentru construirea sau extinderea proiectelor strategice „zero net” cu o capacitate de producție anuală de cel puțin 1 GW.
 - (c) 18 luni pentru toate autorizațiile necesare pentru exploatarea unui sit de stocare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.
- (2) Pentru tehnologiile strategice „zero net” a căror capacitate de producție anuală nu se măsoară în GW, procesul de acordare a autorizațiilor nu depășește 12 luni.
- (2a) În cazul în care este necesară o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, etapele evaluării menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (i) din directiva respectivă nu sunt incluse în durata procesului de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2).

Articolul 14

Accelerarea implementării proiectelor strategice „zero net”

- (1) Comisia și statele membre întreprind, după caz, activități de accelerare și de atragere a investițiilor private în proiecte strategice „zero net”. Fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, aceste activități pot include acordarea și coordonarea sprijinului oferit proiectelor strategice „zero net” care se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare.
- (2) Statele membre pot oferi sprijin administrativ pentru a facilita punerea în aplicare în timp util și eficace a proiectelor strategice „zero net”, inclusiv prin furnizarea de:

- (a) asistență pentru asigurarea respectării obligațiilor administrative și de raportare aplicabile;
- (b) asistență pentru inițiatorii proiectelor în ceea ce privește informarea publicului, în vederea creșterii gradului de acceptare publică a proiectului.

Articolul 15

Coordonarea finanțării

- (1) Platforma Europa „zero net”, astfel cum este instituită la articolul 28, examinează nevoile financiare și blocajele privind proiectele strategice „zero net”, precum și posibilele bune practici, mai ales în ceea ce privește dezvoltarea lanțurilor de aprovizionare transfrontaliere ale UE, în special pe baza unor schimburi periodice cu alianțele industriale relevante.
- (2) La cererea inițiatorului unui proiect strategic „zero net”, platforma Europa „zero net” examinează și oferă consiliere cu privire la modalitatea de finanțare a proiectului, ținând seama de finanțarea deja asigurată și luând în considerare cel puțin următoarele elemente:
 - (a) sursele private de finanțare suplimentare;
 - (b) sprijinul din partea Grupului Băncii Europene de Investiții sau a altor instituții financiare internaționale, inclusiv a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare;
 - (c) instrumentele și programele existente ale statelor membre, inclusiv din partea băncilor și a instituțiilor naționale de promovare și a agențiilor de creditare a exportului;
 - (d) fondurile și programele de finanțare relevante ale Uniunii.

Capitolul III

Capacitatea de injectare de CO₂

Articolul 16

Obiectivul de la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂

- (1) Se stabilește o capacitate anuală de injectare de CO₂ de cel puțin 50 de milioane de tone până în 2030 în situri de stocare situate pe teritoriul Uniunii Europene, în zonele economice exclusive sau pe platoul continental al acesteia, în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), și care nu sunt combinate cu recuperarea intensificată a hidrocarburilor (RIH).
- (2) Toate siturile de stocare sunt proiectate astfel încât să funcționeze timp de cel puțin cinci ani și respectă principiile accesului echitabil și deschis oferit într-un mod nediscriminatoriu și transparent, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/31/CE.

Articolul 17

Transparența datelor referitoare la capacitatea de stocare a CO₂

- (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre:
 - (a) pun la dispoziția publicului date privind toate zonele în care siturile de stocare a CO₂ ar putea fi autorizate pe teritoriul lor, inclusiv acviferele saline, fără a aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale;

- (b) obligă entitățile care dețin sau au deținut pe teritoriul lor o autorizație, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶, să pună la dispoziția publicului toate datele geologice referitoare la siturile de producție care au fost dezafectate sau a căror dezafectare a fost notificată autorității competente, cu excepția cazului în care entitatea a solicitat o autorizație de explorare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE;
 - (c) în sensul literei (a), datele includ cel puțin informațiile solicitate în Comunicarea Comisiei privind orientările adresate statelor membre în vederea actualizării planurilor naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030.
- (2) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, în fiecare an, fiecare stat membru prezintă Comisiei un raport care descrie:
- (a) proiectele de captare a CO₂ în desfășurare și o estimare a nevoilor și a planurilor corespunzătoare în materie de capacități de transport, injectare și stocare;
 - (b) proiectele de transport și de stocare a CO₂ aflate în desfășurare pe teritoriul său, inclusiv statutul autorizației de care dispun acestea în temeiul Directivei 2009/31/CE, datele preconizate pentru decizia finală de investiție (DFI) și punerea în funcțiune;
 - (c) măsurile naționale de sprijin care au fost sau vor fi adoptate în vederea inițierii proiectelor menționate la literele (a) și (b), precum și măsurile referitoare la transportul transfrontalier de CO₂.
- (3) În cazul în care într-un stat membru nu sunt implementate proiecte de stocare a CO₂, statul membru respectiv raportează cu privire la planurile sale de facilitare a decarbonizării sectoarelor industriale sau de dezvoltare a transportului transfrontalier de CO₂.

³⁶ Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor (JO L 164, 30.6.1994, p. 3).

Articolul 18

Contribuția producătorilor de petrol și gaze autorizați

- (1) Fiecare entitate care deține o autorizație, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22/CE, aduce o contribuție individuală la realizarea obiectivului la nivelul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ stabilită la articolul 16. Aceste contribuții individuale se calculează proporțional cu cota din producția de țiței și gaze naturale a Uniunii deținută de fiecare entitate în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2023 și constau în capacitatea de injectare de CO₂ într-un sit de stocare autorizat în conformitate cu Directiva 2009/31/CE privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și pusă la dispoziție pe piață până în 2030. Entitățile care produc țiței și gaze naturale sub un anumit prag, astfel cum este definit în conformitate cu un act delegat în temeiul alineatului (7), sunt excluse din acest calcul și nu fac obiectul obligației de a aduce o contribuție.
- (2) În termen de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre identifică și raportează Comisiei Europene entitățile menționate la alineatul (1) și volumele aferente de producție de țiței și gaze naturale în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2023.
- (3) După primirea rapoartelor prezentate în temeiul articolului 17 alineatul (2) și după consultarea statelor membre și a părților interesate, Comisia precizează contribuțiile entităților menționate la alineatul (1) la realizarea obiectivului Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2030.
- (4) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, entitățile menționate la alineatul (1) prezintă Comisiei un plan cu detalii privind modul în care intenționează să își îndeplinească contribuția la realizarea obiectivului Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2030. Aceste planuri:
 - (a) confirmă contribuția entității, exprimată în volumul-țintă de noi capacități de stocare și de injectare de CO₂ date în exploatare până în 2030;
 - (b) precizează mijloacele și obiectivele intermediare pentru atingerea volumului-țintă.

- (5) Pentru a-și atinge volumele-țintă privind capacitatea de injectare disponibilă, entitățile menționate la alineatul (1) pot lua oricare dintre următoarele măsuri:
- (a) dezvoltarea de proiecte de stocare a CO₂ în mod individual sau în cooperare cu alte entități;
 - (b) încheierea de acorduri cu alte entități menționate la alineatul (1);
 - (c) încheierea de acorduri cu dezvoltatori sau investitori terți în proiecte de stocare pentru a-și îndeplini contribuția.
- (6) După doi ani de la intrarea în vigoare a regulamentului și, ulterior în fiecare an, entitățile menționate la alineatul (1) prezintă Comisiei un raport cu detalii privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea contribuției lor. Comisia pune aceste rapoarte la dispoziția publicului.
- (6a) Prin derogare, un stat membru poate solicita Comisiei să scutească entitățile menționate la alineatul (1) de contribuția individuală în ceea ce privește activitățile de producție pe care le-au desfășurat pe teritoriul statului membru respectiv în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2023, cu condiția ca:
- (a) capacitatea anuală globală de injectare a tuturor siturilor de stocare exploatate de orice entitate situată pe teritoriul statului membru care a primit o autorizație de stocare în sensul Directivei 2009/31/CE și care a ajuns la o decizie finală de investiție să depășească suma contribuțiilor individuale ale entităților menționate la alineatul (1) în legătură cu activitățile de producție relevante. Capacitățile anuale de injectare asociate acestor situri de stocare trebuie să corespundă celor menționate în autorizațiile de stocare și în deciziile finale de investiții și să contribuie la obiectivul la nivelul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ stabilită la articolul 16;
 - (b) cererea să fie depusă înainte de sfârșitul anului 2027.

Sub rezerva îndeplinirii celor două condiții de mai sus, Comisia adoptă o decizie prin care scutește entitățile în cauză menționate la alineatul (1) de contribuția lor individuală în legătură cu activitățile de producție pe care le-au desfășurat pe teritoriul statului membru care prezintă cererea.

Entitățile scutite pot încheia acorduri în conformitate cu alineatul (5) literele (b) și (c) numai în ceea ce privește orice capacitate de injectare care depășește contribuția individuală de care sunt scutite și suma contribuțiilor individuale care au făcut obiectul unei scutiri.

La un an de la decizia de scutire și, ulterior, în fiecare an, statul membru prezintă Comisiei un raport în care prezintă în detaliu progresele înregistrate de entitățile scutite în direcția îndeplinirii contribuției lor la obiectivul la nivelul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ stabilită la articolul 16. Comisia pune aceste rapoarte la dispoziția publicului.

- (6b) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează, pe baza rapoartelor prevăzute la articolul 31 alineatul (1) litera (b) și la articolul 31 alineatul (7), relația dintre cererea de capacitate de injectare provenind de la proiectele de captare a CO₂ în curs de desfășurare sau planificate să fie operaționale până în 2030 și suma contribuțiilor individuale ale entităților menționate la alineatul (1) în legătură cu activitățile de producție de pe teritoriul unui anumit stat membru. În cazul unui dezechilibru substanțial, statul membru în cauză poate solicita, în mod excepțional, Comisiei o derogare cu privire la data până la care sunt îndeplinite contribuțiile individuale.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 32, acte delegate de completare a prezentului regulament referitoare la:
- (-a) normele privind identificarea entităților care fac obiectul obligației de a aduce o contribuție în conformitate cu alineatul (1), inclusiv pragul sub care entitățile sunt scutite de contribuție;
 - (a) modalitățile în care acordurile încheiate între entitățile menționate la alineatul (1) și investițiile în capacitatea de stocare deținute de terți sunt luate în considerare pentru îndeplinirea contribuției individuale în temeiul alineatului (5) literele (b) și (c);

- (b) conținutul rapoartelor menționate la alineatul (6); (c) condițiile în care Comisia poate scuti entitățile de o parte din contribuția lor individuală în conformitate cu alineatul (6a).

Capitolul IV

Accesul la piațe

Articolul 19

Contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul procedurilor de achiziții publice

1. Pentru procedurile de achiziții care intră în domeniul de aplicare al Directivelor 2014/23/UE, 2014/24/UE sau 2014/25/UE, în cazul în care obiectul acestor contracte include o tehnologie strategică „zero net” care figurează în lista de la articolul 3b din prezentul regulament sau în cazul contractelor de lucrări care includ tehnologia menționată, autoritățile contractante și entitățile contractante aplică cerințele minime obligatorii privind durabilitatea mediului definite în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (4). Acest lucru nu împiedică autoritățile contractante și entitățile contractante să utilizeze alte cerințe minime sau criterii de atribuire în legătură cu durabilitatea mediului.
- (3) Cerințele minime obligatorii menționate la alineatul (1), după caz, iau forma unor:
 - (a) specificații sau cerințe tehnice în sensul articolului 36 din Directiva 2014/23/UE, al punctului 1 din anexa VII la Directiva 2014/24/UE și al articolului 60 din Directiva 2014/25/UE sau
 - (b) clauze de executare a contractului în sensul articolului 70 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 87 din Directiva 2014/25/UE și al principiilor generale ale Directivei 2014/23/UE.
- (4) Comisia adoptă un act de punere în aplicare care specifică cerințele minime privind durabilitatea mediului. La adoptarea acestui act de punere în aplicare se iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

- (a) situația de piață la nivelul Uniunii a tehnologiilor relevante;
- (b) dispozițiile privind durabilitatea mediului prevăzute în alte acte legislative și fără caracter legislativ ale Uniunii aplicabile achizițiilor care fac obiectul obligației prevăzute la alineatul (1);
- (c) angajamentele internaționale ale Uniunii, inclusiv AAP și alte acorduri internaționale obligatorii pentru Uniune.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).

- (5) Contribuția la reziliență a ofertei este luată în considerare în cazul procedurilor de achiziții publice în cazul în care obiectul contractelor include o tehnologie strategică „zero net” care figurează în lista de la articolul 3b din prezentul regulament sau în cazul contractelor de lucrări care includ tehnologia menționată, precum și în cazul contractelor atribuite pe baza unui acord-cadru, în cazul în care valoarea estimată a acordurilor respective este mai mare sau egală cu valorile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2014/23/UE, la articolul 4 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 15 din Directiva 2014/25/UE.

La momentul publicării invitației la procedura concurențială de ofertare sau al începerii unei astfel de proceduri, în cazul în care Comisia a stabilit, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2), că proporția unei tehnologii strategice „zero net” specifice sau a componentelor specifice utilizate în principal pentru fabricarea produselor originare dintr-o țară terță reprezintă peste 50 % din aprovizionarea cu respectiva tehnologie strategică „zero net” specifică sau cu componentele specifice utilizate în principal pentru fabricarea produselor respective în cadrul Uniunii, autoritățile contractante și entitățile contractante includ următoarele condiții pentru procedurile de achiziții publice menționate la alineatul (1):

- (a) o obligație de a nu se aproviziona cu mai mult de 50 % din valoarea tehnologiei strategice „zero net” specifice menționate la prezentul alineat din țara terță, astfel cum s-a stabilit de către Comisie;

- (b) o obligație, pe durata contractului, ca componentele principale ale tehnologiei strategice „zero net” menționate la prezentul alineat furnizate sau puse la dispoziție în executarea contractului să nu reprezinte mai mult de 50 % din valoarea componentelor principale ale tehnologiei strategice „zero net” specifice menționate la prezentul alineat, indiferent dacă aceste componente sunt furnizate sau puse la dispoziție direct de ofertantul câștigător sau de un subcontractant din țara terță, astfel cum s-a stabilit de către Comisie;
- (c) de a furniza autorității contractante sau entității contractante, la cererea acesteia, dovezi adecvate în conformitate cu litera (a) sau (b), cel târziu la finalizarea executării contractului;
- (d) de a plăti o taxă proporțională, în cazul nerespectării condițiilor menționate la litera (a) sau (b), de cel puțin 5 % din valoarea tehnologiilor strategice „zero net” specifice din contractul menționat la prezentul alineat.

Pentru contractele reglementate de anexa I a Uniunii Europene la AAP, precum și de alte acorduri internaționale relevante obligatorii pentru Uniune, autoritățile contractante și entitățile contractante nu aplică cerințele de la literele (a)-(d) operatorilor economici ai surselor de aprovizionare care sunt semnatarii ai acestor acorduri.

Acest lucru nu împiedică autoritățile contractante și entitățile contractante să utilizeze criterii suplimentare nelegate de preț.

- (6) Autoritățile contractante și entitățile contractante pot decide, în mod excepțional, să nu aplice alineatele (1), (2), (3) și (5) în cazul în care:
 - (a) tehnologia „zero net” necesară poate fi furnizată numai de un anumit operator economic și nu există o alternativă sau un substitut rezonabil, iar absența concurenței nu este rezultatul unei restrângerii artificiale a parametrilor procedurii de achiziții;

- (b) nu a fost depusă nicio ofertă adecvată sau nicio cerere de participare adecvată ca răspuns la o procedură de achiziții publice anterioară;
- (c) aplicarea acestora ar obliga autoritatea contractantă sau entitatea contractantă respectivă să achiziționeze echipamente cu costuri disproporționate sau cu caracteristici tehnice diferite de cele ale echipamentelor existente sau ar duce la incompatibilitate sau dificultăți tehnice de exploatare și întreținere.

Diferențele de cost estimate mai mari de 20 %, pe baza unor date obiective și transparente, pot fi considerate disproporționate de către autoritățile contractante și entitățile contractante.

Această dispoziție nu aduce atingere posibilității de a exclude ofertele anormal de scăzute în temeiul articolului 69 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 84 din Directiva 2014/25/UE.

Articolul 20

Licitații pentru implementarea surselor regenerabile de energie

- (1) Atunci când concep licitații pentru implementarea energiei din surse regenerabile și în cazul în care se permite participarea tehnologiilor enumerate ca tehnologii strategice „zero net” în temeiul prezentului regulament, statele membre includ:
 - (a) criteriile de precalificare legate de conduita responsabilă în afaceri, de securitatea cibernetică și securitatea datelor, precum și de capacitatea de a realiza proiectul pe deplin și la timp;
 - (b) criteriile de precalificare diferite de cele menționate la litera (a) sau criteriile de atribuire pentru evaluarea contribuției la durabilitate și reziliență a licitației, astfel cum se menționează la alineatul (1a).

Acest lucru nu aduce atingere articolului 4 din Directiva (UE) 2018/2001 și articolelor 107 și 108 din tratat și nici obligațiilor internaționale ale Uniunii.

(1a) Contribuția la durabilitate și reziliență a licitațiilor se bazează pe criteriul stabilit la litera (a) și pe cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la literele (b)-(d), care trebuie să fie obiective, transparente și nediscriminatorii:

(a) contribuția la reziliență, ținând seama de proporția tehnologiilor strategice „zero net” sau a componentelor specifice utilizate în principal pentru fabricarea produselor originare dintr-o țară terță care reprezintă peste 50 % din aprovizionarea cu respectiva tehnologie strategică „zero net” specifică în cadrul Uniunii;

În sensul literei (a), țara de origine se determină în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;

(b) o durabilitate a mediului superioară cerințelor minime din legislația aplicabilă;

(c) contribuția la inovare prin furnizarea de soluții complet noi sau prin îmbunătățirea unor soluții comparabile de ultimă generație;

(d) contribuția la integrarea sistemului energetic.

Acest lucru nu împiedică statele membre să utilizeze criterii nelegate de preț suplimentare, altele decât cele menționate la prezentul alineat (1a).

Comisia va adopta un act de punere în aplicare care va detalia criteriile de precalificare și de atribuire.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).

- (2) Statele membre acordă fiecăruia dintre criteriile de evaluare a contribuției la durabilitate și reziliență a licitației, atunci când acestea sunt aplicate drept criterii de atribuire, o pondere minimă de 5 % și o pondere combinată cuprinsă între 15 % și 30 % din criteriile de atribuire. Acest lucru nu aduce atingere posibilității de a acorda o pondere mai mare criteriilor menționate la alineatul (1a) literele (b), (c) și (d), în conformitate cu eventualele limite pentru criteriile nelegate de preț stabilite în temeiul normelor privind ajutoarele de stat.
- (3) Statele membre nu sunt obligate să aplice considerațiile legate de criteriile de precalificare și de atribuire definite la alineatul (1) în cazul în care aplicarea acestora ar duce la costuri disproporționate. Diferențele de cost estimate mai mari de 15 %, pe baza unor date obiective și verificabile, pot fi considerate disproporționate de către statele membre.
- (4) Alineatele (1)-(3) se aplică pentru cel puțin 20 % din volumul licitat anual pentru fiecare stat membru. La intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (5), alineatele (1)-(3) se aplică volumului licitat anual pentru fiecare stat membru, astfel cum este definit în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (5).
- (5) Până la 31 decembrie 2027 și, ulterior, o dată la doi ani, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili cotele din volumul licitat anual pentru fiecare stat membru cărora li se aplică alineatele (1)-(3) și pentru a reduce pragul diferențelor de cost estimate menționate la alineatul (3). Stabilirea cotei din volumul licitat se bazează pe o evaluare cuprinzătoare a aplicării criteriilor de reziliență și durabilitate pentru licitațiile privind energia din surse regenerabile și a efectului acestora asupra implementării accelerate a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile.

Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf asigură un termen adecvat pentru punerea în aplicare, și anume cel puțin 12 luni de la intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare, în vederea adaptării legislației naționale și a conceperii licitațiilor.

- (6) Pentru calcularea volumelor licitate anual pentru fiecare stat membru, pot fi excluse următoarele licitații:
- (a) licitații pentru o tehnologie specifică la care toate licitațiile au fost subcotate în ultimii 2 ani;
 - (b) licitații pentru instalații cu o dimensiune maximă a proiectului de 10 MW.
- (7) Pentru a facilita punerea în aplicare pentru toate statele membre, în special pentru cele cu un volum redus de licitații, statele membre care nu au lansat mai mult de 2 licitații pe an în ultimii 2 ani pot calcula cota licitațiilor cărora li se aplică criteriile nelegate de preț pe perioada de 2 ani.

Articolul 21

Alte forme de intervenție publică

- (1) Fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din tratat și articolului 4 din Directiva 2018/2001³⁷ și în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii, atunci când decid să instituie scheme noi sau să actualizeze schemele existente în beneficiul gospodăriilor, al întreprinderilor sau al consumatorilor care să stimuleze achiziția de produse finite bazate pe tehnologie strategică „zero net”, statele membre, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public sau asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public le concep astfel încât să promoveze achiziționarea de către beneficiari a unor produse finite bazate pe tehnologie strategică „zero net” cu o contribuție ridicată la durabilitate și reziliență, astfel cum se menționează la articolul 21 alineatul (3a), oferind compensații financiare suplimentare proporționale.

³⁷ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.

- (2) Compensația financiară suplimentară acordată de autorități în conformitate cu alineatul (1), ca urmare a aplicării criteriilor menționate la articolul 21 alineatul (3a) literele (a), (c) și (d), nu depășește 5 % din costul pentru consumator al produsului finit bazat pe tehnologie „zero net”.
- (3) Atunci când concepe și pune în aplicare o schemă în conformitate cu alineatul (1), autoritatea se bazează pe un proces deschis, nediscriminatoriu și transparent de evaluare a contribuției la reziliență și durabilitate a produselor finite bazate pe tehnologie strategică „zero net” disponibile pe piață. Participarea la schemă a oricărui produs finit bazat pe tehnologie strategică „zero net” poate fi solicitată în orice moment. Autoritatea precizează un punctaj minim obligatoriu pentru acordarea compensației financiare suplimentare unui produs finit bazat pe tehnologie strategică „zero net” în cadrul schemei de sprijin.
- (3a) Contribuția la durabilitate și reziliență a altor forme de intervenție publică se bazează pe următoarele criterii, care trebuie să fie obiective, transparente și nediscriminatorii:
- (a) contribuția la reziliență, ținând seama de proporția tehnologiilor strategice „zero net” sau a componentelor specifice utilizate în principal pentru fabricarea produselor originare dintr-o țară terță care reprezintă peste 50 % din aprovizionarea cu respectiva tehnologie strategică „zero net” specifică în cadrul Uniunii;
- și cel puțin unul dintre următoarele:
- (b) o durabilitate a mediului superioară cerințelor minime din legislația aplicabilă;
 - (c) contribuția la inovare prin furnizarea de soluții complet noi sau prin îmbunătățirea unor soluții comparabile de ultimă generație;
 - (d) contribuția la integrarea sistemului energetic.

Acest lucru nu împiedică statele membre să utilizeze criterii nelegate de preț suplimentare, altele decât cele menționate la prezentul alineat (3a).

În sensul literei (a), țara de origine se determină în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

- (4) Statele membre pun la dispoziția publicului, pe un site unic cu acces liber, toate informațiile referitoare la schemele instituite în temeiul articolului 21 alineatul (1) pentru fiecare produs finit bazat pe tehnologie strategică „zero net” relevant.

Articolul 22

Coordonarea inițiativelor privind accesul la piețe

- (1) Comisia oferă orientări cu privire la aplicarea criteriilor de evaluare a contribuției la reziliență și durabilitate a produselor disponibile care fac obiectul formelor de intervenție publică menționate la articolele 19, 20 și 21.
- (2) Pentru evaluarea contribuției la reziliență, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care include o listă cu fiecare produs finit al tehnologiei strategice „zero net” și cu principalele componente ale acestora. Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).

Pe baza actului de punere în aplicare menționat la primul paragraf, Comisia furnizează informații actualizate privind cotele de aprovizionare a Uniunii aferente diferitelor țări terțe în ultimul an pentru care sunt disponibile date pentru fiecare dintre tehnologiile strategice „zero net” și pentru principalele lor componente. Țara de origine se determină în conformitate cu Regulamentul (UE) 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

- (3) Platforma Europa „zero net” discută despre măsurile adoptate de statele membre pentru a pune în aplicare articolele 19-21 și face schimb de bune practici, printre altele, în ceea ce privește utilizarea practică a criteriilor care definesc contribuția la durabilitate și reziliență în cadrul procedurilor de achiziții publice sau schemele de stimulare a achiziției de produse finite bazate pe tehnologie „zero net”.

Capitolul V

Consolidarea competențelor pentru crearea de locuri de muncă de calitate

Articolul 23

Academiile europene pentru industria „zero net”

- (1) Respectând pe deplin competența statelor membre în domeniul educației și formării, Comisia poate sprijini, inclusiv prin furnizarea de finanțare de tip *seed*, lansarea de academii europene pentru industria „zero net”, care au ca obiective:
- (a) să dezvolte, pentru utilizarea pe bază voluntară de către statele membre și furnizorii de educație și formare de pe teritoriul lor, programe, conținut și materiale de învățare pentru formare și educație, cum ar fi privind dezvoltarea, fabricarea, instalarea, punerea în funcțiune, operarea, întreținerea, repararea, proiectarea ecologică, reutilizarea și reciclarea tehnologiilor „zero net”, inclusiv privind materiile prime, precum și să sprijine capacitățile autorităților publice, în special, ale celor competente să emită permise și autorizații menționate în capitolul II și ale autorităților contractante menționate în capitolul IV din prezentul regulament;
 - (b) să promoveze utilizarea pe bază voluntară a programelor, a conținutului și a materialelor de învățare de către furnizorii de educație și formare din statele membre;
 - (b1) să ofere sprijin furnizorilor de educație și formare care utilizează programele, conținutul și materialele de învățare produse de academii pentru a consolida calitatea formării oferite;

- (c) să dezvolte certificate, inclusiv, dacă este cazul, microcertIFICATE, pentru utilizarea voluntară de către statele membre și de către furnizorii de educație și formare de pe teritoriile lor, pentru a facilita transparența competențelor dobândite și pentru a spori transferabilitatea de la un loc de muncă la altul și mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă, precum și pentru a promova corelarea competențelor cu locurile de muncă relevante prin intermediul unor instrumente cum ar fi rețeaua europeană a serviciilor pentru ocuparea forței de muncă (EURES) și EURAXESS, precum și pentru a identifica faptul că un program de învățare sau un conținut de învățare a fost elaborat de o academie europeană pentru industria „zero net”.
- (2) Academii europene pentru industria „zero net” produc conținut echilibrat din punctul de vedere al genului, contribuie la combaterea stereotipurilor de gen și acordă o atenție deosebită necesității de activare pe piața forței de muncă a unui număr mai mare de femei și tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare, precum și de persoane în vârstă și de persoane cu handicap.

Articolul 24

Profesiile reglementate în industriile „zero net” și recunoașterea calificărilor profesionale

- (1) Până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, o dată la doi ani, statele membre depun eforturi pentru a stabili dacă programele de învățare dezvoltate de academiile europene pentru industria „zero net” sunt echivalente cu calificările specifice cerute de statul membru gazdă pentru accesul la activități reglementate într-o anumită profesie cu un interes deosebit pentru industria „zero net” din statul membru respectiv.

- (2) În cazul în care un stat membru stabilește că programele de învățare dezvoltate de academiile europene pentru industria „zero net” sunt echivalente cu calificările specifice cerute de statul membru gazdă pentru accesul la activități reglementate într-o anumită profesie cu un interes deosebit pentru industria „zero net”, aceste informații sunt puse la dispoziția publicului și ușor accesibile online. În plus, acesta facilitează recunoașterea certificatelor eliberate de furnizorii de educație și formare pe baza programelor de învățare dezvoltate de academii, în temeiul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, ori de câte ori titularul unui astfel de certificat solicită accesul la o profesie reglementată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE și de o importanță deosebită pentru industria „zero net”, prin considerarea certificatului drept dovadă a calificărilor formale, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2005/36/CE.
- (3) În cazul în care accesul la o profesie de o importanță deosebită pentru industria „zero net” este reglementat în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE, statelor membre li se recomandă să depună eforturi în vederea elaborării unui set comun de cunoștințe, abilități și competențe minimale necesare pentru exercitarea respectivei profesii specifice, în scopul instituirii unui cadru comun de formare, astfel cum se menționează la articolul 49a alineatul (1) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului, pentru a permite recunoașterea automată a calificărilor. De asemenea, platforma Europa „zero net” poate prezenta sugestii, astfel cum se menționează la articolul 49a alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 25

Platforma Europa „zero net” și competențele

Platforma Europa „zero net” menționată la articolul 28 sprijină și completează acțiunea statelor membre, atunci când acest lucru este fezabil și evitând sarcina administrativă disproporționată pentru statele membre, precum și respectând competențele acestora, oferind consiliere și asistență Comisiei și statelor membre, inclusiv autorităților competente și autorităților contractante menționate în capitolele II și IV, prin îndeplinirea următoarelor sarcini:

³⁸ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

1. sprijinirea Comisiei în evaluarea, monitorizarea continuă și anticiparea cererii și ofertei de forță de muncă cu seturile de competențe necesare în domeniul tehnologiilor „zero net”, contribuind, după caz, la activitățile academiilor europene pentru industria „zero net”;
2. monitorizarea activității academiilor europene pentru industria „zero net” și promovarea sinergiilor cu alte inițiative și proiecte naționale și ale Uniunii în materie de competențe, consolidarea și extinderea bunelor practici și asigurarea supravegherii generale;
3. sprijinirea mobilizării părților interesate, inclusiv a industriei, a partenerilor sociali și a furnizorilor de educație și formare pentru promovarea programelor de învățare dezvoltate de academiile europene pentru industria „zero net”;
4. sprijinirea adoptării certificatelor care atestă rezultatele învățării, dezvoltate de academiile europene pentru industria „zero net” din statele membre, pentru a promova identificarea competențelor și corelarea acestora cu locurile de muncă, printre altele promovând valabilitatea și acceptarea acestor certificate pe întreaga piață a forței de muncă din Uniunea Europeană;
5. facilitarea, după caz, a dezvoltării unor profiluri profesionale, pentru utilizarea pe bază voluntară de către statele membre, care constau într-un set comun de cunoștințe, abilități și competențe pentru profesiile-cheie din domeniul tehnologiilor „zero net”, bazându-se, printre altele, pe programele de învățare dezvoltate de academiile europene pentru industria „zero net” și, dacă este cazul, utilizând terminologia aferentă clasificării europene a aptitudinilor, competențelor, calificărilor și ocupațiilor (ESCO) pentru a facilita transparența și mobilitatea între locurile de muncă și dincolo de frontierele pieței interne;
6. promovarea condițiilor de muncă adecvate pentru locurile de muncă din cadrul industriilor tehnologice „zero net”, activarea tinerilor, a femeilor și a persoanelor în vârstă pe piața forței de muncă din industriile tehnologice „zero net”, precum și atragerea de lucrători calificați din țări terțe, în conformitate cu competențele, cu dreptul și cu practicile naționale, asigurând astfel o forță de muncă mai diversificată;

7. facilitarea coordonării mai strânse și a schimbului de bune practici dintre statele membre, pentru a spori disponibilitatea competențelor în domeniul tehnologiilor „zero net”, inclusiv prin contribuția la politicile Uniunii și ale statelor membre ce vizează atragerea de talente noi din țări terțe, în conformitate cu competențele, cu dreptul și cu practicile naționale. Acest lucru se realizează în coordonare cu structurile deja existente de cooperare europeană în domeniul educației și formării;
8. căutarea de sinergii cu programele de formare sau educație existente, vizând printre altele corelarea programelor cu nevoile industriei europene.

Capitolul VI

Inovarea

Articolul 26

Spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”

- (1) Statele membre pot institui, din proprie inițiativă, spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, care să permită dezvoltarea, testarea și validarea tehnologiilor inovatoare „zero net” sau a altor tehnologii inovatoare, într-un mediu real controlat și pentru o perioadă limitată de timp înainte de introducerea lor pe piață sau înainte de punerea lor în funcțiune.

Statele membre instituie spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, în conformitate cu alineatul (1), la cererea oricărei întreprinderi, organizații sau consorțiu care dezvoltă tehnologii inovatoare „zero net” și care îndeplinește criteriile de eligibilitate și de selecție menționate la alineatul (2) litera (a) și care a fost selectată de autoritățile competente în urma procedurii de selecție menționate la alineatul (2) litera (b).

- (2) Modalitățile și condițiile de instituire și operare a spațiilor de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” în temeiul prezentului regulament se adoptă prin acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34. Modalitățile și condițiile sprijină flexibilitatea autorităților naționale competente de a acorda prioritate cererilor de spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” și de a decide cu privire la aprobarea acestora. Modalitățile și condițiile încurajează inovarea și învățarea în materie de reglementare și țin seama în special de circumstanțele și capacitățile speciale ale IMM-urilor participante, inclusiv ale start-upurilor. Actele de punere în aplicare includ principii de bază comune cu privire la următoarele aspecte:
- (a) eligibilitatea și selecția pentru participarea la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”;
 - (b) procedura de depunere a cererilor, participare, monitorizare, ieșire din spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” și încheiere a utilizării acestora;
 - (c) termenele și condițiile aplicabile participanților.
- (3) Participarea la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” nu afectează competențele de supraveghere și corective ale autorităților care supraveghează spațiul de testare. Testarea, dezvoltarea și validarea tehnologiilor inovatoare „zero net” și ale altor tehnologii inovatoare au loc sub supravegherea și cu sprijinul autorităților competente. Autoritățile competente își exercită competențele de supraveghere într-un mod flexibil, în limitele legislației relevante, adaptând practicile de reglementare existente și utilizându-și competențele discreționare atunci când pun în aplicare și asigură respectarea dispozițiilor legale pentru un proiect specific de spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, cu scopul de a elimina barierele, de a reduce sarcina de reglementare și incertitudinea în materie de reglementare și de a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor „zero net” sau al altor tehnologii inovatoare.

- (4) În cazul în care acest lucru este relevant pentru atingerea obiectivului prezentului articol, autoritățile competente iau în considerare acordarea de derogări sau scutiri în dreptul intern în măsura permisă de dreptul Uniunii relevant. Autoritățile competente se asigură că planul privind spațiul de testare respectă cerințele dreptului Uniunii și obiectivele-cheie și cerințele esențiale ale dreptului intern. Autoritățile competente se asigură că orice riscuri semnificative pentru sănătate, siguranță sau mediu identificate în timpul dezvoltării și testării unor tehnologii inovatoare „zero net” sau a altor tehnologii inovatoare sunt comunicate publicului și conduc la suspendarea imediată a procesului de dezvoltare și testare până la atenuarea acestui risc. În cazul în care consideră că proiectul propus prezintă riscuri excepționale pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor, a populației generale sau pentru mediu, în special din cauza faptului că pentru testare, dezvoltare sau validare sunt folosite substanțe deosebit de toxice, autoritățile competente aprobă planul privind spațiul de testare numai după ce s-au asigurat că au fost instituite garanții adecvate, proporționale cu riscul excepțional identificat.
- (6) Participanții la spațiul de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” rămân responsabili, în temeiul legislației aplicabile a Uniunii și a statelor membre în materie de răspundere, pentru orice prejudiciu material adus terților ca urmare a testării care are loc în spațiul de testare în materie de reglementare.
- (7) Durata spațiului de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” poate fi prelungită prin aceeași procedură, cu acordul autorității naționale competente.

- (8) Spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” sunt concepute și puse în aplicare astfel încât, dacă este cazul, să faciliteze cooperarea transfrontalieră între autoritățile naționale competente. Statele membre care au instituit spații de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” își coordonează activitățile și cooperează în cadrul platformei Europa „zero net”, cu scopul de a face schimb de informații relevante cu alte state membre în cadrul platformei. Platforma poate invita întreprinderile care au participat la un spațiu de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net” să își împărtășească experiența dobândită în acest proces. Comisia, pe baza informațiilor furnizate de platformă, prezintă un raport anual privind rezultatele punerii în aplicare a spațiilor de testare în materie de reglementare, inclusiv bunele practici, lecțiile învățate și recomandările privind instituirea acestora și, dacă este cazul, privind aplicarea în spațiul de testare în materie de reglementare a prezentului regulament și a altor acte legislative ale Uniunii într-un mod adaptat la contextul spațiului de testare.

Articolul 27

Măsuri pentru întreprinderile mici și mijlocii, inclusiv pentru start-upuri

- (1) Statele membre întreprind următoarele acțiuni:
- (a) oferă întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv start-upurilor, acces prioritar la spațiile de testare în materie de reglementare pentru tehnologiile „zero net”, în măsura în care acestea îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute la articolul 26;
 - (b) organizează activități de sensibilizare cu privire la participarea întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv a start-upurilor, la spațiile de testare în materie de reglementare;
 - (c) după caz, stabilesc un canal special de comunicare cu întreprinderile mici și mijlocii, inclusiv start-upurile, pentru a oferi orientări și a răspunde la întrebări legate de punerea în aplicare a articolului 26.

- (2) Statele membre iau în considerare interesele și nevoile specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv ale start-upurilor, și oferă sprijin administrativ adecvat pentru participarea acestora la spațiile de testare în materie de reglementare. Fără a aduce atingere aplicării articolelor 107 și 108 din tratat, statele membre ar trebui să informeze întreprinderile mici și mijlocii, inclusiv start-upurile, cu privire la sprijinul financiar disponibil pentru activitățile desfășurate de acestea în spațiile de testare în materie de reglementare.

Capitolul VII

Guvernanța

Articolul 28

Instituirea și sarcinile platformei Europa „zero net”

- (1) Se instituie platforma Europa „zero net” (denumită în continuare „platforma”).
- (2) Platforma îndeplinește sarcinile prevăzute în prezentul regulament.
- (3) Platforma poate oferi consiliere și asistență Comisiei și statelor membre în ceea ce privește acțiunile întreprinse în direcția realizării obiectivelor menționate în capitolul I din prezentul regulament, luând în considerare planurile naționale privind energia și clima ale statelor membre prezentate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999³⁹.

³⁹ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

- (4) Membrii platformei „zero net” se pot coordona în cadrul platformei cu privire la parteneriatele industriale pentru tehnologii „zero net” pentru a contribui la promovarea adoptării tehnologiilor „zero net” la nivel mondial și pentru a sprijini rolul capacităților industriale ale Uniunii în pregătirea terenului pentru tranziția mondială către o energie curată, în conformitate cu obiectivele generale ale prezentului regulament care decurg din articolul 1. Platforma poate discuta periodic, printre alte subiecte:
- (a) modalitățile de îmbunătățire a cooperării dintre Uniune și țările terțe de-a lungul lanțului valoric al tehnologiilor „zero net”;
 - (b) modalitățile de eliminare a barierelor netarifare în calea comerțului, de exemplu, prin recunoașterea reciprocă a evaluării conformității sau prin angajamente de evitare a restricțiilor la export;
 - (c) țările terțe cărora ar putea să li se acorde prioritate la încheierea de parteneriate industriale pentru tehnologii „zero net”, ținând seama de următoarele aspecte:
 - (i) contribuția potențială la securitatea aprovizionării, luând în considerare capacitatea lor de producție de tehnologii „zero net”;
 - (ii) existența unor acorduri de cooperare încheiate între o țară terță și Uniune;
 - (iii) măsura în care cadrul de reglementare al unei țări terțe și punerea sa în aplicare asigură monitorizarea, prevenirea și reducerea la minimum a impactului asupra mediului, utilizarea unor practici responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor și colaborarea echitabilă și semnificativă cu comunitățile locale, utilizarea unor practici comerciale transparente și prevenirea efectelor negative asupra bunei funcționări a administrației publice și a statului de drept;
 - (d) modalități de stimulare a producției în Europa, prin abordarea finanțării, a cadrului de reglementare și a garanțiilor de investiții și de localizare.

Prezentul alineat nu aduce atingere prerogativelor Consiliului în conformitate cu tratatele.

- (5) Statele membre sprijină Comisia în punerea în aplicare a măsurilor de cooperare stabilite în cadrul parteneriatului industrial pentru tehnologii „zero net”.

Articolul 29

Structura și funcționarea platformei Europa „zero net”

- (1) Platforma este compusă din reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei și prezidată de un reprezentant al Comisiei.
- (2) Fiecare stat membru numește un reprezentant la nivel înalt în cadrul platformei. Un stat membru poate avea mai mulți reprezentanți în funcție de diferitele sarcini legate de activitatea platformei, atunci când funcția și expertiza necesare impun acest lucru. Fiecare membru al platformei are un supleant. Numai statele membre au drept de vot. Fiecare stat membru dispune de un singur vot, indiferent de numărul de reprezentanți.
- (3) La propunerea Comisiei, platforma adoptă propriul său regulament de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi.
- (4) Platforma se reunește la intervale regulate pentru a asigura îndeplinirea eficace a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament. Dacă este necesar, platforma organizează reuniuni extraordinare la cererea motivată a Comisiei sau a unui stat membru.
- (5) Comisia asistă platforma prin intermediul unui secretariat executiv care oferă sprijin tehnic și logistic.
- (6) Platforma poate institui subgrupuri permanente sau temporare care să se ocupe cu chestiuni specifice și să îndeplinească sarcini precise legate de prezentul regulament.
- (6a) Platforma se reunește cel puțin o dată pe an pentru a discuta monitorizarea prevăzută la articolul 31.

- (7) Platforma invită reprezentanți ai Parlamentului European să participe, în calitate de observatori, la reuniunile sale, inclusiv la reuniunile subgrupurilor permanente sau temporare menționate la alineatul (6).
- (8) După caz, platforma sau Comisia poate invita experți și alte părți terțe cu expertiză specifică în domeniu, inclusiv din partea industriei și a organizațiilor părților interesate, să participe la reuniunile platformei și ale subgrupurilor sau să furnizeze contribuții scrise, dar fără a avea dreptul de a participa la procesul decizional.
- (9) Platforma ia măsurile necesare pentru a asigura gestionarea și prelucrarea în condiții de siguranță a informațiilor confidențiale și sensibile din punct de vedere comercial.
- (10) Platforma depune toate eforturile pentru a ajunge la un consens.
- (11) Platforma se coordonează și cooperează cu alianțele industriale existente și relevante.

Articolul 30

Corelarea cu planurile naționale privind energia și clima

Statele membre iau în considerare prezentul regulament la elaborarea planurilor naționale privind energia și clima și a actualizărilor acestora, prezentate în temeiul articolelor 3, 9 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999, în special în ceea ce privește dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate” a uniunii energetice, precum și la prezentarea rapoartelor intermediare bienale în conformitate cu articolul 17 din regulamentul respectiv.

Capitolul VIII

Monitorizarea

Articolul 31

Monitorizarea

- (1) Comisia monitorizează în permanență:
- (a) progresele înregistrate de Uniune în ceea ce privește obiectivele Uniunii menționate la articolul 1, în special riscurile de aprovizionare ale tehnologiilor „zero net” care ar denatura concurența sau ar fragmenta piața internă, precum și impactul aferent al prezentului regulament;
 - (aa) progresele înregistrate de Uniune în ceea ce privește valoarea de referință menționată la articolul 9a;
 - (ab) volumul importurilor pe teritoriul său și al exporturilor în afara teritoriului Uniunii de tehnologii strategice „zero net”;
 - (b) progresele înregistrate în direcția realizării obiectivului de la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ menționat la articolul 16 și a infrastructurii de transport al CO₂ aferente.
- (2) Statele membre și autoritățile naționale pe care le desemnează în acest scop colectează și furnizează date și alte dovezi necesare în temeiul alineatului (1) literele (a), (aa), (ab) și (b). În special, acestea colectează și raportează Comisiei, o dată la 4 ani, date privind:
- (-a) obstacolele identificate în calea comerțului cu tehnologii „zero net” sau cu bunuri care utilizează tehnologii „zero net” pe piața internă;
 - (a) evoluțiile tehnologiilor strategice „zero net” și tendințele pieței, precum și prețurile de piață pentru tehnologiile „zero net” respective, inclusiv informații privind licitațiile referitoare la frecvența acestora, prețurile de atribuire și volumul, în funcție de relevanța lor în temeiul capitolului IV;

- (b) capacitatea de producție de tehnologie „zero net” per tehnologie strategică și per componentă esențială a lanțului valoric, dacă este inclusă pe lista din Anexa X, precum și capacitatea de producție a viitoarelor proiecte strategice „zero net” care au ajuns la decizii finale de investiții;
 - (ba) ocuparea forței de muncă și competențele pentru producție în fiecare sector tehnologic strategic „zero net”, inclusiv numărul de angajați, deficitul de forță de muncă și de competențe, după caz, precum și cifre referitoare la nevoile în materie de forță de muncă și de competențe necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament;
 - (d) următoarele informații referitoare la procesele de acordare a autorizațiilor pentru fiecare tehnologie strategică „zero net”:
 - i. numărul de procese de acordare a autorizațiilor inițiate, numărul de cereri refuzate și numărul de decizii exhaustive luate, specificând dacă proiectul a fost aprobat sau refuzat;
 - ii. durata proceselor de acordare a autorizațiilor în cazul în care a fost luată o decizie exhaustivă, inclusiv durata prelungirii termenelor;
 - iii. informații privind resursele alocate funcționării punctului (punctelor) de contact desemnat(e);
 - (g) numărul și natura spațiilor de testare instituite în ultimele 12 luni;
 - (h) cantitatea de CO₂ stocată permanent în subteran în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.
- (3a) Datele menționate la alineatul (2) se raportează în cazul în care nu sunt deja incluse în elementele raportării notificate Comisiei în temeiul articolelor 17 și 25 din Regulamentul 2018/1999 sau nu sunt în conformitate cu elementele respective.

- (3b) Obligațiile de raportare menționate la alineatul (2) nu se aplică în cazul în care statele membre consideră că acest lucru ar fi contrar intereselor lor esențiale în materie de securitate, în conformitate cu articolul 346 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (4) Primul raport se transmite Comisiei de către fiecare stat membru la sfârșitul lunii mai a anului următor datei intrării în vigoare a prezentului regulament. Următoarele rapoarte se transmit până la sfârșitul lunii mai a fiecărui an.
- (4a) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 34 alineatul (3) prin care să stabilească un model pentru rapoartele menționate la alineatul (4).
- (6) Pe baza rapoartelor prezentate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, Comisia monitorizează progresele Uniunii menționate la alineatul (1) litera (a) și publică anual recomandări conexe ca parte a rapoartelor anuale privind competitivitatea tehnologiilor energetice curate, în temeiul articolului 35 alineatul (2) litera (m) din Regulamentul (UE) 2018/1999. Recomandările includ, de asemenea, considerații care indică dacă toate tehnologiile „zero net” necesare pentru atingerea obiectivelor de la articolul 1 sunt acoperite de regulament.
- (7) Pe baza cererilor de emitere a proiectelor de autorizații prezentate în temeiul articolului 10 din Directiva 2009/31/CE și a rapoartelor prezentate în temeiul articolului 17 alineatul (2) și al articolului 18 alineatele (4) și (6) din prezentul regulament, Comisia monitorizează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ menționat la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol și prezintă un raport anual Parlamentului European și Consiliului.
- (8) Comisia informează platforma Europa „zero net” cu privire la constatările sale.

Capitolul IX

Dispoziții finale

Articolul 32

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a modifica modalitățile în care acordurile încheiate între entitățile menționate la articolul 18 alineatul (1) și investițiile în capacitatea de stocare deținute de terți sunt luate în considerare pentru îndeplinirea contribuției individuale prevăzute la articolul 18 alineatul (5), precum și conținutul rapoartelor menționate la articolul 18 alineatul (6).

Articolul 33

Exercitarea delegării

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 32 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la [data aplicării]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 32 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 32 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

În ceea ce privește aspectele legate de articolul 19, Comisia este asistată de Comitetul consultativ pentru achizițiile publice instituit prin Decizia 71/306/CEE a Consiliului.

În ceea ce privește aspectele legate de articolul 20, Comisia este asistată de Comitetul uniunii energetice instituit prin articolul 44 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din respectivul regulament.

Articolul 35

Evaluarea

- (1) Până la...[cinci ani de la data aplicării prezentului regulament] și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia evaluează prezentul regulament și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele sale constatări.
- (2) Evaluarea examinează:
- (a) dacă obiectivele prezentului regulament, astfel cum sunt stabilite la articolul 1, în special contribuția acestuia la funcționarea pieței unice, au fost atinse și impactul acestuia asupra întreprinderilor utilizatoare, în special asupra IMM-urilor și a utilizatorilor finali, precum și asupra obiectivelor Pactului verde european;
 - (b) dacă dispozițiile din Regulamentul privind industria „zero net” sunt adecvate pentru a da rezultate după 2030 și, pe termen mai lung, pentru îndeplinirea obiectivului de realizare a neutralității climatice până în 2050 menționat la articolul 1, ținând seama, printre altele, de posibilitatea de a include în Regulamentul privind industria „zero net” alte tehnologii care pot juca un rol semnificativ în realizarea neutralității climatice până în 2050, precum și de posibila extindere a domeniului de aplicare al prezentului regulament pentru a include construirea sau conversia uzinelor și instalațiilor din sectoarele greu de decarbonizat la procese neutre din punct de vedere climatic, în cazul în care construirea sau conversia uzinelor și instalațiilor respective reduce în mod semnificativ și permanent ratele emisiilor de CO₂ echivalent ale proceselor industriale într-o măsură fezabilă din punct de vedere tehnic.

- (3) Evaluarea ține seama de rezultatul procesului de monitorizare, astfel cum se menționează la articolul 31, precum și de nevoile tehnologice care decurg din actualizările planurilor naționale privind energia și clima notificate de statele membre în conformitate cu [Regulamentul privind governanța uniunii energetice] și pe baza raportului privind starea uniunii energetice.
- (3a) Cel târziu în aceeași perioadă menționată la alineatul (1) și după consultarea platformei Europa „zero net”, Comisia evaluează și, dacă este necesar, prezintă o propunere de extindere a listei tehnologiilor „zero net” prevăzută la articolul 3a și a listei tehnologiilor strategice „zero net” prevăzută la articolul 3b.
- (4) Autoritățile competente ale statelor membre furnizează Comisiei orice informație relevantă pe care o dețin și de care Comisia ar putea avea nevoie în vederea întocmirii raportului menționat la alineatul (1).
- (5) În cazul în care, pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia ajunge la concluzia că este probabil ca Uniunea să nu atingă obiectivele stabilite la articolul 1 alineatul (1), aceasta, în consultare cu platforma Europa „zero net”, evaluează fezabilitatea și proporționalitatea propunerii de măsuri pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor respective.
- (6) Până cel târziu la 31 decembrie 2026, Comisia poate propune o modificare a prezentului regulament pentru a introduce un nou obiectiv la nivelul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2040. Comisia își justifică alegerea în fața Parlamentului European și a Consiliului în cazul în care decide să nu propună introducerea unui obiectiv pentru 2040.

Articolul 36

Tratarea informațiilor confidențiale

- (1) Informațiile obținute în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament sunt utilizate numai în sensul prezentului regulament și sunt protejate de dreptul Uniunii și de dreptul intern relevant.

- (2) Statele membre și Comisia asigură protecția secretelor comerciale și de afaceri și a altor informații sensibile, confidențiale și clasificate obținute și generate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv a recomandărilor și a măsurilor care urmează să fie luate, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern respectiv.
- (3) Statele membre și Comisia se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declassate sau declassificate fără acordul prealabil scris al emitentului în conformitate cu dreptul intern sau cu dreptul Uniunii relevant.
- (4) În cazul în care un stat membru consideră că prezentarea de informații agregate în contextul articolului 18 îi poate compromite totuși interesele de securitate națională, acesta se poate opune prezentării de către Comisie printr-o notificare justificată.
- (5) Comisia și autoritățile naționale, funcționarii, angajații și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestor autorități asigură confidențialitatea informațiilor obținute în îndeplinirea sarcinilor și activităților lor în conformitate cu dreptul intern sau cu dreptul Uniunii relevant. Această obligație se aplică, de asemenea, tuturor reprezentanților statelor membre, observatorilor, experților și altor participanți care participă la reuniunile platformei în temeiul articolului 29.

Articolul 37

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1724

Regulamentul (UE) 2018/1724 se modifică după cum urmează:

1. în prima coloană din anexa I se adaugă un nou rând „R. Proiecte de producere de tehnologie «zero net»”.
2. pe rândul „R. Proiecte de producere de tehnologie «zero net»” din a doua coloană din anexa I se adaugă următoarele puncte:

„1. Informații privind procesul de acordare a autorizațiilor”

„2. Serviciile de finanțare și de investiții”

„3. Posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre”

„4. Serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală, dreptul muncii”.

3. în prima coloană din anexa II se adaugă un nou rând „Proiecte de producere de tehnologie «zero net»”.

4. pe rândul „Proiecte de producere de tehnologie «zero net»” din a doua coloană din anexa II se adaugă următoarele puncte:

„Proceduri pentru toate autorizațiile relevante de construire, extindere, reconversie și funcționare pentru proiectele de producere de tehnologie «zero net», inclusiv pentru proiectele strategice «zero net», care cuprind toate cererile și procedurile”.

5. pe rândul „Proiecte de producere de tehnologie «zero net»” din a treia coloană din anexa II se adaugă următorul punct:

„Toate rezultatele procedurilor, de la confirmarea faptului că cererea este completă până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii de către punctul de contact desemnat responsabil la nivel național”.

6. în anexa III se adaugă următorul punct:

„8. Punct de contact desemnat care îndeplinește rolul de punct unic de contact în temeiul articolului 4 din Regulamentul [privind industria „zero net”]”.

Articolul 38

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în...[ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*].

Se aplică de la [data intrării în vigoare].

Până la [2 ani de la data aplicării prezentului regulament], articolul 19 alineatul (1) se aplică exclusiv contractelor încheiate de organismele centrale de achiziție, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 16 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 2 alineatul (1) punctul 12 din Directiva 2014/25/UE, și contractelor cu o valoare de cel puțin 25 de milioane EUR.

Articolele 20 și 21 se aplică de la [24 de luni de la data aplicării prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președinta

Președintele

ANEXA X

Lista neexhaustivă a produselor finite și a componentelor specifice considerate ca fiind utilizate în principal pentru producția de tehnologii „zero net”

	Tehnologii strategice „zero net”	Componente „utilizate în principal” pentru aceste tehnologii
(1) Tehnologii solare fotovoltaice și tehnologii termosolare	Energie solară fotovoltaică	Modul solar fotovoltaic Celule solare fotovoltaice Plachete de siliciu Invertor solar fotovoltaic Sticlă solară fotovoltaică Componente legate de instalații auxiliare
	Energie termică solară	Panouri termice solare Centrală termică solară concentrată Oglinzi termice solare Lentile termice solare Turn (pentru sare topită) Schimbător de căldură Lichid de transfer termic Motor termic (turbină cu aburi) Generator de curent electric

(2) Tehnologii de energie eoliană onshore și de energie din surse regenerabile offshore	Energie eoliană	<p>Palete</p> <p>Structura nacelei</p> <p>Magneți permanenți</p> <p>Cutie de viteze</p> <p>Arbori</p> <p>Generator de curent electric</p> <p>Unitate de comandă</p> <p>Rulmenți</p> <p>Turn</p> <p>Componente legate de instalații auxiliare</p>
	Energia valurilor	<p>Flotoare de suprafață</p> <p>Coloană verticală</p> <p>Plăci de reacție</p> <p>Suport pentru sistemele de priză de putere</p> <p>Sistem de ancorare/fundație</p> <p>Generator</p> <p>Sistem hidraulic</p> <p>Convertizor de frecvență</p>

		<p>Transformator</p> <p>Sistem de control</p>
	Energia maremotrică	<p>Pilon</p> <p>Consolă</p> <p>Nacele</p> <p>Zmeie maremotrice</p> <p>Suport al prizei de putere</p> <p>Sistem de ancorare/fundație</p> <p>Generator</p> <p>Cutie de viteze</p> <p>Arbore</p> <p>Sistem hidraulic</p> <p>Convertizor de frecvență</p> <p>Transformator</p> <p>Sistem de control</p> <p>Rotoare</p>
(3) Tehnologii din domeniul bateriilor/stocării	Baterii	<p>Anozi</p> <p>Catozi</p> <p>Electroliți</p> <p>Separatoare</p> <p>Celulă</p> <p>Module</p> <p>Pachete</p>

		Sisteme de gestionare a bateriei
	Tehnologii de stocare	<p>Stocare a căldurii</p> <p>Stocare gravitațională</p> <p>Stocare a presiunii</p> <p>Stocare cinetică</p> <p>Supape</p> <p>Echipament electronic de control</p> <p>Pompe</p> <p>Schimbătoare de căldură</p> <p>Rezervoare</p> <p>Tuburi receptoare</p> <p>Săruri topite</p>

(4) Pompe de căldură și tehnologii energetice geotermale	Pompe de căldură	Pompă de căldură Evaporator Condensator Compresor Acoperiri cu pulberi Schimbător de căldură Supape Pompe Ventilatoare Agenți frigorifici (sintetici)
	Energie geotermală	Pompe de circulație Echipament de extracție a căldurii Turbine cu aburi Turbodetentoare

(5) Electrolizoare și pile de combustie	Electrolizoare	<p>Anozi</p> <p>Electrolizoare</p> <p>Catozi</p> <p>Catalizatori</p> <p>Membrane</p> <p>Electroliți</p> <p>Plăci bipolare</p> <p>Compresoare</p> <p>Sisteme de purificare a apei</p> <p>Uscătoare</p> <p>GDL (straturi de difuzie a gazelor)</p> <p>MEA (ansamblu de electrozi cu membrană)</p> <p>Componente legate de instalații auxiliare</p>
	Pile de combustie	<p>Ansamblu de electrozi cu membrană</p> <p>Membrană</p> <p>Difuzia gazului</p> <p>Anozi</p> <p>Catozi</p> <p>Electroliți</p> <p>Catalizatori</p> <p>Plăci bipolare</p>

		Agenți de etanșare a celulelor
(6) Tehnologii durabile pe bază de biogaz/biometan	Tehnologii durabile pe bază de biogaz/biometan	<p>Membrane</p> <p>Componente electronice</p> <p>Digestoare/rezervoare de fermentare</p> <p>Materiale și căptușeli rezistente la coroziune</p>
(7) Tehnologii de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC)	Tehnologii de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC)	<p>Echipament de captare de la sursă punctuală</p> <p>Adsorbanți solizi</p> <p>Soluții bazice apoase</p> <p>Membrane</p> <p>Echipament de compresie</p> <p>Conducte</p> <p>Echipamente sau vehicule pentru transportul CO₂</p> <p>Echipament de injecție</p>

<p>(8) Tehnologii din domeniul rețelelor electrice</p>	<p>Tehnologii din domeniul rețelelor electrice</p>	<p>Conductoare, cabluri, turnuri, stâlpi, izolatori</p> <p>SCADA/Sisteme de gestionare a energiei</p> <p>Transformatoare (putere și măsurare)</p> <p>Echipamente de automatizare pentru stațiile electrice</p> <p>Comutatoare</p> <p>Baterii de condensatoare, bare colectoare</p> <p>Sisteme de gestionare a bateriei</p> <p>Plăci electronice</p> <p>Componente și echipamente electronice de putere, inclusiv tehnologie CC</p> <p>Componente de control și comunicații [module GPRS, controlere logice programabile (PLC) și alte sisteme de control specifice, senzori]</p>
--	--	--